

UNIVERSITAS

Norges største studentavis

utgave 7, årgang 79

www.universitas.no

Torsdag 13. mars 2025

UNIVERSITAS I GEORGIA:

I OVER 100 DAGER HAR DEMONSTRANTER BLOKKERT HOVEDGATEN I TBILISI

– VI KREVER NYE VALG

Utenriks s. 14 - 17

Fem år
siden landet
stengte:
– En
kollektiv
feberdrøm

Nyhet s. 4 - 5

FRA SKI-VM TIL
STUDIEPRAKSIS
PÅ 24 TIMER:
– Eg er heldig som
har funne to ting eg
elskar å gjere

Nyhet s. 6 - 7

– Jeg tror de
kildekritiske brillene
sitter litt stødigere
på nesa enn mange
bekymrer seg for

Kommentar s. 3

GUIDE TIL
OSLOS
UTKANT
Kultur s. 20 - 21

LEDER OG KOMMENTAR

UNIVERSITAS

Ansvarlig redaktør: **Dagny Mathilde Mohn**
dagny.mohn@gmail.com 46854623

Nyhetsredaktør: **Thea Eide**
Thea.eidee@gmail.com 93279217

Fotosjef: **Sara Aarøen Lien**

Desksjef: **Mona Soopalu**

Nettredaktør: **Idun Kjøll Wiig**

Uttegner: **Ida Fjeld**

Uttegner: **Lia Askew**

Uttegner: **Nora Hognes Berg**

Uttegner: **Sondre Gardsteig Kløvfjell**

Deskjournalist: **Freyja Eikrem Ims**

Korrektursjef: **Astri Lovett Hageberg**

Daglig leder: **Maryam Amini**

Besøksadresse: **Moltke Moes vei 33**

Post: **Boks 3 Blindern, 0313 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Nettside: **www.universitas.no**

Leder

Er vi klare for å snakke om det?

Dagny Mathilde Mohn,
Ansvarlig redaktør

Fem år er gått siden landet stengte ned. 12. mars 2020 innførte regjeringen «de mest inngripende tiltakene i fredstid». To år senere, 12. februar 2022, åpnet landet igjen. Det er ikke spesielt lenge siden, men det oppleves som en annen virkelighet, en virkelighet som gjerne kan bli i fortiden.

Alle som er studenter i dag, ble rammet av tiltakene, gjerne mer enn de ble rammet av viruset selv. Unge mennesker i sitt gryende voksenliv ble forvist til små studenthybler. Alt det som gjør studenthverdagen til mer enn bare slit gjennom pensum, falt bort. De som gikk det første året på videregående i 2020 fikk nesten hele videregåendeopplevelsen ødelagt av pandemien. Når mange av dem begynner på studier er det uten de formative årene: Tiden der man prøver og feiler sosialt, driter seg litt ut på fest og får muligheten til å utforske. Er det rart man er litt bitter?

I kjølvannet av pandemien rapporteres det blant annet om økning i ensomhet og spiseforstyrrelser. Det er visst ikke så bra for oss mennesker å tilbringe for mye tid alene. Unge mennesker måtte i stor grad bære en byrde. Vi ble an-

sett som «superspredere» av viruset som ikke rammet oss selv. Hver kaffedate kunne forårsake bestemor død, om man ikke passet på. Enhver fysisk interaksjon kunne gi klump i magen. Begrensningene på hvor mange man kunne samle til middag eller fest gjorde

Helst skal det glemmes, helst skulle det aldri skjedd

at det nesten alltid var noen som ble utelatt. Studenter som flyttet til nye byer og ikke kjente noen, havner fort utenfor kohorten.

Alle disse tingene ble båret i ganske stor stillhet. Dette var dugnad, vi skulle selvfølgelig gjøre det vi kunne. Særlig stor takhøyde for kritikk var det ikke, noe også koronakommisjoner og spaltister har skrevet om i ettertid. Arbeidet med å evaluere håndteringen er i gang. Men debatten nå handler i stor grad om det var riktig å holde skolene stengt i så stor grad som de ble.

Samtalen om hvordan vi som ikke gikk på skole, men universitet og høyskole, opplevde tiltakene, har fremdeles en vei å gå. Ennå er bearbeidelsen av pandemihåndteringen i stor grad forbeholdt offentlige utvalg og avisspaltene. Det er generelt få som vil diskutere hvordan så inngripende tiltak egentlig har påvirket oss privat. Referanser til ansiktsmasker, to-metern og antibac i serier, filmer og bøker gjør en nesten kvalm. Helst skal det glemmes, helst skulle det aldri skjedd.

Etter krigen tok det mange år før man begynte å snakke om den. Men store, nasjonale (og internasjonale) traumer er ikke best bearbeidet i stillhet, før man senere kan begynne en kollektiv bearbeidelse. To år preget av isolasjon, usikkerhet og store inngripen i privatlivet preger oss sannsynligvis mer enn vi tror. Vi vet aldri når en ny pandemi vil komme. Skal vi være bedre rustet i neste runde, er det viktig at vi ikke bare tenker beredskap, men også hva vi kan lære av tiltakenes effekt. Da er det på tide at vi orker å snakke om det.

Arkivaren

Oppdrett av genier

Hadde du reagert hvis det plutselig hadde vært hyrder av tenåringer spradene rundt på Blindern? I 2009 kunne Universitas rapportere om et ønske Universitetet i Oslo hadde om å få videregående elever vekk fra skolebenken, og rett inn i forelesningssalen. Mens datidens leder for studentparlamentet Heine Skipnes var litt bekymret for hvordan elevene skulle kunne delta i studiemiljøet til de eldre og mer erfarene studentene, mente elev på Katta Ivar Grytten at det kunne være et formidabelt tiltak: «Det er ikke teit å være flink. Det er bare kult, og man blir bare sett opp til om man utmerker seg». Hadde det bare vært en utmerkelse – og ikke en nødvendighet – å studere nå til dags...

Universitas, 1.04.2009

Historiske skråblikk av Freyja «Feinschmecker» Ims

Sigarettsponsor

Rett før røykeloven ble utvidet i 2004 var det ikke et sjeldent syn å se en tent sigarett pent plantet mellom studentenes fingre. Så vanlig var det i 2003 at leverandøren Tiedemanns Tobak-sfabrik valgte å sponse ansattfesten til Chateau Neuf med gratis tobakk: «På bardiskene stod glass med gratis sigaretter til festdeltakerne». I utelivsbransjen kalles dette «påspandring» og er helt lovlig, men avdelingsdirektøren for tobakk i Helsedirektoratet Kari Huseby syntes stundet uansett var for drøyt for studentene: «Vi ser svært alvorlig på fremstøt mot unge mennesker». Studentersamfundets leder Johannes Elgvin var på sin side uenig: «Jeg tror ikke vi har lidd noen skade av denne festen».

Universitas, 15.01.2003

- Universitas er en avis for og av studenter for lærestedene tilknyttet Studentskipnaden SIO.
- Universitas arbeider etter Vier varson-plukens regler for god pressesikk.
- Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

Doomscroller-epidemien

Epistemisk tillit er trendy, uheldigvis, skal vi tro dagens psykologer. Men er vi egentlig så lite kildekritiske som vi frykter?

Epistemisk tillit

Selma Omdal Ergo,
journalist i Universitas

Jeg er 11 år og i en dryppsteingrotte på Kreta, da jeg kjenner en grotte-dråpe treffe toppen av hodet mitt. «Hva skjer hvis jeg får dryppstein i hodet», spør jeg mamma. «Da kommer det til å vokse ut en stein», svarer hun. I litt for mange år etter dette bruker jeg lange tider foran baderomsspeilet på å lete etter steinspor i hodebunnen. Dette er et prakt eksempelpå epistemisk tillit: Et *feinschmecker* psykologbegrep som betegner tilliten man har til et individ på bakgrunn av ikke bare deres intellekt, men den emosjonelle relasjonen man har til individet.

Det kommer en tid i livet der man skjønner at mamma ikke er en allvitende gud. Kanskje kommer det samtidig som kildekritikkursene vi pløyer oss gjennom på grunnskolen? Men skal vi tro psykolog Frode Thuen er vi faktisk ikke så kritiske som vi liker å tro. Ifølge Thuen settes vår epistemiske tillit på prøve i den kontinuerlige strømmen av *motstridene informasjon og konkurrerende virkelighetsbeskrivelser*.

Thuen gir uttrykk for at vi lever i en tid hvor institusjonell tillit står på vakkende grunn i konkurransen mot diettdamer og sjarmerende kjekkaser på sosiale medier. Han, som flere andre, er bekymret for befolkningens overkonsum av ikke-redaktørstyrte medier. Ønskelig er det nok for pappastat at doomscrolling skjer innenfor trygge rammer.

Fordi det er skummelt når Zuckerberg fjerner faktasjekking på Meta. Og det er skummelt når gutta som vil bombe likestilling tilbake til steinalderen får infiserte algoritmene. Det er lett å skremmes når man hører og ser de konservative bølge-neskyllene inn mot vårt sosialdemokratiske land.

Jeg stusser over at Norge befinner seg i en sannhetskrise, samtidig som flere enn noen gang tar høyere utdanning. Å studere er å tilegne seg kunnskap, ofte

ved hjelp av undersøkelser og studier fra andre mennesker. Tekstene vi studerer utgjør innmaten av påstander de fleste innenfor fagfeltet er enige i. For min roomie på utviklingsstudier har Paul Hopper, forfatteren av mursteinen *Understanding Development*, gitt godt belegg for å tro på påstanden «trickle down economics er noe piss» (quote roomie). Venninnen min som studerer medisin har havnet i den uheldige situasjonen å bli passiv røyker i mitt nærvær. Hun kan jamt og trutt informere om at undersøkelsene som bidro til å innføre røykeloven i 2004 fortsatt er gjeldende, selv om det har blitt trendy å røyke igjen.

Universitetet gjør oss ganske gode på kildekritikk. Noe jeg tror vi klarer å

også at de fleste som uttaler seg står på ytterpunktene politisk. Trolig har nok prosentandelen økt siden den gang, men poenget er det samme. Ettersom sosiale medier ikke er redaktørstyrte, blir den som roper høyest hørt. Så når Gutta AS slenger dritt om damer på nettet er det skummelt, men jeg tror store deler av befolkningen vil si seg uenig i deres uttalelser.

Jeg sier ikke at det ikke finnes en høyrebølge. Den finnes, og det skremmer meg. Jeg sier heller ikke at oss dødelige doomscrollere ikke påvirkes av trynefaktoren på utdannede influencere som snakker piss. Men jeg tror de kildekritiske brillene sitter litt stødigere på nesa enn mange bekymrer seg for. Jeg tror og håper at kildekritikken vi har lært gjennom årene ikke bare brukes som et redskap for å komme seg gjennom utdanningsløpet. Og for oss som ikke surfer på høyrebølgen vil den dumsnille, epistemiske tilliten møte ufarlige algoritmer om matlaging, kjendis og kjerringråd. Dersom Guttasprut dukker opp i feeden himler vi med øya og blar videre.

Epistemisk tillit er jo litt gøy. Det frister mer å lage fylte fastelavnsboller presentert av en digg instadame enn å blåse støvet av *Fra Boller Til Burritos* av Helse-direktoratet.

De kildekritiske brillene sitter litt stødigere på nesa enn mange bekymrer seg for

ta med ut av forelesningssalen og inn i scrollingen. Dessuten er det ikke gitt at utsagnene til Gutta AS og andre nettprekerer er representative for resten av Norge.

Det er ikke nytt at ekstreme typer, som Gutta AS, får råde på nett. Likevel viser en studie fra 2020 at kun 6 prosent av den norske befolkningen aktivt ytrer seg i sosiale medier. Statistikken viser

Nyhetsredaktør:
thea.eidee@gmail.comThea Eide
93 27 92 17

NYHET

Fem år fengsel for narkotikadømt student

En 27 år gammel student er dømt til fem års fengsel for omfattende narkotikakriminalitet i Nord-Troms og Senja tingrett, skriver Advokatbladet. Studenten skal tidligere ha vært aktiv i ungdomspolitikken, og hans samfunnsengasjement var årsaken til at han begynte på statsvitenskapstudier. I sin forklaring oppga han at «det ene tok det andre, og før jeg visste ordet av det var jeg dypt inne i et kriminelt miljø». Han skal ha hatt en sentral rolle i

anskaffelse og omsetning av narkotika i Tromsø. Politiet overvåket ham med kommunikasjonskontroll før han ble pågrepet i november 2022. Han ble funnet skyldig i å ha håndtert rundt 50 kg hasj og 2 kg kokain. Aktor ba om seks års fengsel, men tiltalte fikk redusert straff på fem år for tilståelse og fordi han satt i varetekt i 499 dager. Forsvareren sier tiltalte er fornøyd med dommen. IR.

Fem år siden landet Slik endret pandemien

For få år siden var campuser tomme, forelesninger digitale, og sosiale treff en sjelden luksus.

Har pandemien etterlatt seg varige spor, eller har vi gått tilbake til normalen?

Korona

Tekst Emil Øvretveit
Foto Kristoffer Sørvik

De som begynte å studere under pandemien fikk en annerledes studiestart enn generasjonen før dem. Sosen Jamil startet studiene i 2020 og beskriver i dag pandemitiden som en «kollektiv feberdrøm» – en tid som føles fjernt nå, men som likevel satte dype spor.

– Fadderuka var intens, fordi alle visste at dette var den eneste muligheten vi hadde til å bli kjent. Alle var med på alt. Men etterpå satt jeg bare hjemme hos pappa, forteller hun.

Med stengte lesesaler og hel-digital undervisning ble kollokvi-egruppen fra fadderuka det nærmeste hun kom et faglig fellesskap. De spontane møtene på campus forsvant, og den sosiale interaksjonen ble begrenset til planlagte digitale treff eller sjeldne kollokviemøter.

Flere studenter opplevde at den digitale hverdagen svekket motivasjonen og læringsutbyttet. Den fysiske distansen gjorde det vanskeligere å skape en følelse av fellesskap, noe Jamil selv erfarte.

Landet stenges

13. mars 2020 sendte Kunnskapsdepartementet ut et brev til Universitetene og høyskolene i Norge, der det stod at all undervisning hvor studentene er fysisk til stede skulle stoppes.

De skrev at «universitetene og høyskolene skal, så langt som mulig, fortsette undervisningen på de måtene og gjennom de kanalene som de finner hensiktsmessige, eksempelvis i form av digitale undervisningstilbud».

Nordisk institutt for studier av innovasjon, forskning og utdanning (NIFU) gjennomførte en spørreundersøkelse blant studenter og ansatte under pandemien. Den viste at to av tre studenter og ansatte hadde ingen form for nettbasert undervisning før pandemien. Høsten 2020 var det under ti prosent som sa det samme.

Det har nok skjedd noe med hvordan man forholder seg til andre folk

Jannecke Wiers-Jensen, forskningsleder ved NIFU

Likevel, i et noe positivt lys, viser forskningen at pandemien kan ha ført til en økt bevissthet om at kriser kan inntreffe og en større støtte til beredskapsarbeidet internt.

Færre faste studievenner

For Jamil var det vanskelig å finne en stabil studievennegjeng under pandemien. Der tidligere kull ofte fant faste venner gjennom studiene, opplevde hun en mer fragmentert sosial hverdag.

Jeg var veldig redd for eksamen første semester

Ali Abdi, student under korona

– Jeg har venner fra forskjellige

emner, men ikke én fast gruppe. Det sosiale har vært veldig ustabil, sier hun.

Hun tror pandemistudentene hadde et unikt samhold fordi de var i samme båt, tvunget til å finne kreative løsninger for å holde kontakten. Men etter pandemien har mange av disse strukturene forsvunnet, og dagens studenter kan oppleve et mer individuelt fokus.

I NIFUs undersøkelse, som ble gjennomført i starten av 2021, svarte nesten åtte av ti studenter at de savnet det sosiale studiemiljøet. I tillegg opplevde flesteparten at det var vanskeligere å strukturere studiehverdagen og at studiemotivasjonen ble lavere. Litt over halvparten sier at de følte seg mer ensomme.

Ifølge Jannecke Wiers-Jensen, forskningsleder ved NIFU, har det sosiale miljøet blant studenter hel-

ger.

– Jeg var veldig redd for eksamen første semester, fordi jeg ikke hadde hatt en eksamen siden 10. klasse. Men det gikk greit. Likevel tror jeg mange som begynte etter pandemien har en litt annen tilnærming til studier, sier han.

Flere studenter som slapp eksamen på videregående har opplevd en brå overgang til universitetsnivået, hvor vurderinger spiller en større rolle. Samtidig har enkelte satt pris på den fleksibiliteten digital undervisning ga, selv om den også førte til utfordringer knyttet til eksamen og faglig struktur.

På et overordnet nivå har de fleste klart seg bra, men forskningsleder Wiers-Jensen påpeker at det kan være undergrupper som har hatt større utfordringer.

– Det kan være at noen har kunnskapshull, men det kan også hende folk har blitt mer selvstendige, sier hun.

Når Abdi ser tilbake på pandemien, mener han at samfunnet kanskje overreagerte.

– Jeg skjønner nødvendigheten av restriksjonene, men jeg tror folk var mye mer redde enn det egentlig var grunn til, sier han.

Har vi lært noe?

I dag tenker Jamil sjelden på pandemien, men hun mener vi kunne lært mer av den.

– Vi var tvunget til å slappe mer av, bruke mer tid hjemme. Men det virker som vi har ignorert den lærdommen. Studentlivet er tilbake til hektisk tempo, sier hun.

Selv om mange aspekter av studentlivet er tilbake til normalen, er det tegn på at pandemien har satt varige spor. Det sosiale miljøet har ikke fullt ut kommet tilbake, og studentenes relasjon til fysisk undervisning og campus ser ut til å ha endret seg. Spørsmålet er om dette er en midlertidig effekt, eller en ny måte å være student på.

universitas@universitas.no

ISOLERT: Etter fadderuka var det lite igjen av studielivet for Sosen Jamil

Trump arresterer pro-palestinske studenter

Under valgkampen gjorde Trump det klart at han ville slå ned på pro-palestinske demonstrasjoner. 4. mars uttalte Trump at han vil trekke støtte til universiteter som tillater ulovlige demonstrasjoner. Utenlandske studenter vil bli fengslet eller sendt ut av landet, og amerikanske studenter vil bli utvist eller arrestert. CNN skriver at Columbia universitet

kan miste finansiering på bakgrunn av manglende oppfølging av trakassering av jødiske studenter. En arbeidsgruppe nedsatt av Trump skal undersøke om universitetet retter seg etter føderale lover. Ifølge AP News er Columbia-student Mahmoud Khalil allerede arrestert for å ha ledet pro-palestinske protester. SR.

Studenter i Bangladesh starter nytt parti

Bangladeshiske studenter som ledet protestene mot statsminister Sheikh Hasina opprettet et nytt politisk parti, skriver Aljazeera. Det nye partiet, National Citizens Party (NCP), opplyser at de ønsker å skape samhold, gjennomsiktighet og mindre korrupsjon. 26 år gamle Nahid Islam er partile-

der. Juli-revolusjonen, som protestene omtales som, begynte på grunn av misnøye knyttet til korrupsjon, rettighetsbrudd og et autoritært styre. President Hasina forlot stillingen sin i august, og nytt valg vil bli holdt i desember 2026. SR

et stengte ned: nien studielivet

Idrettsmentaliteten inn i me

Etter ein sjetteplass på femmila må langrensløpar Nora Sanness (24) tilbake til den hektiske studiekvardagen som medisinstudent. Pause frå trening får ho aldri.

Ski-VM

Tekst og foto
Nils Jakob Bakke Nyda

– Eg kom vel ut av dopingkontrollen rundt kvart over tre og skulle rekke eit fly frå Værnes halv seks. Så det var berre å kome seg avgårde på første dag med praksis, fortel Sanness om dei 24 timane etter femmila.

Nora Sanness ser tilbake på ei intens veke i Trondheim, der ho og resten av langrenseliten fekk kjenne på kor krevjande vèrskifte kan vere. VM avslutta 9. mars med femmila for menn og kvinner. Sanness kom sjølv på sjetteplass.

– På femmila fekk vi ekstremt tunge forhold. Eg trur dei fleste var glade berre for å komme seg i mål. Det var tungt frå første stund, vi fekk ikkje noko gratis. Men det var ein god erfaring, seier ho.

24 åringen frå Kjelsås hadde sin VM-debut i Trondheim denne helga, og kom tre posisjonar bak Therese Johaug. Ho fortel at det er stort å kunne representere Noreg.

Vanskeleg kombo'

Sanness er på femte året av medisinstudiet i Oslo og er godt van med å balansere studiekvardagen med livet som toppidrettsutøvar. Likevel medgir ho at det kan vere krevjande.

– Det har vore mykje skirenn og lite skule på nyåret. Eg har eigentleg ikkje følt meg så mykje som student, seier ho.

Overgangen frå ein hektisk konkurransesesong til ein meir stabil studiekvardag er ikkje alltid enkel, men ho set pris på å kunne kome tilbake til eit meir normalt liv etter å ha levd i ein anna verd under VM.

– Den siste veka har eg vore i ein boble. Ein er veldig privilegert som får vere der, men eg såg veldig få menneske og ikkje mykje anna enn eit hotellrom på Lerkendal. Så det har vore veldig deilig å leve litt meir normalt igjen og vere litt ute blant folk, seier ho.

Sanness legg ikkje skjul på at det krev god planlegging å kombinere to så tidkrevjande karrierevegar.

– Eg har nok blitt betre på å planleggje, men det er framleis utfordrande. Dei første åra var det mykje skippertak. Heldigvis har sesongen ofte passa slik at vi er ferdige før eksamensperioden, fortel ho.

Obligatorisk undervisning og strenge fråværskrav kan vere ei utfordring, men ho gjer sitt beste for å fylgje opp begge delar.

– Eg møter opp på det eg må, men eg merkar godt at det kostar meir å skulle kombinere studiet med langrenn, seier ho og legg til:

– Då vi hadde eksamen før jul, var det ein medstudent som lurte

LEGEFRAKK I LØYPA: Nora Sanness fortel at det er fyrste gong ho går på ski med legefrakk.

på om eg fortsatt gjekk på kullet, fordi ho hadde sett så lite til meg.

Eg er heldig som har funne to ting eg elsker å gjere

Nora Sanness, Skiløpar

Toppidrettsmentalitet

Sanness trekkjer fram fleire ting ho har teke med seg frå toppidretten inn i studiet.

– Toppidrett er veldig gøy, men det medfører mykje press og nerver. Ein må lære seg å takle stress og krevjande situasjonar, noko eg trur er verdifullt i ein kvardag som medisinstudent og framtidig lege, fortel ho.

Sanness legg til at når ein møter pasientar som slit mentalt, kan det vere nyttig å ha erfaring med lik-

nande kjensler.

Toppidrettsmentaliteten seier ho er nyttig å med seg i kvardagen, både som student og inn i arbeidslivet. Samtidig meiner ho at medisinstudiet har gitt henne nye perspektiv på eiga trening og helse.

– Eg synest alt i kroppen er utruleg spennande, og eg har lært mykje som kan overførast til treningskvardagen. Men vi lærer lite om toppidrett på studiet, så det er ikkje like overførbart, seier ho med eit smil.

Kva gir langsiktig karriere?

Etter nokre hektiske år med dualkarriere vurderer Sanness å ta eit friår frå studiet for å satse fullt ut på langrenn.

– Det siste året på medisinstudiet er ganske intenst. Ein kan ikkje berre ta eit halvår av gangen, ein må fullføre. Så eg vurderer sterkt å ta eit friår for å kunne satse skikkeleg på idretten, seier ho.

Samtidig er ho takksam for at

ho har studiet i botn og ser ikkje på det som noko press å fullføre raskast mogleg.

– Eg gjer dette fordi eg tykkjer

ho til start i Holmenkollrennet, noko ho ser fram til med spenning.

– Det blir stas med verds cup på

Eg har eigentleg ikkje følt meg så mykje som student

Nora Sanness, Skiløpar

begge delar er gøy. Det er mange som brukar lang tid på å finne ut kva dei vil bli. Eg er heldig som har funne to ting eg elsker å gjere, seier ho.

Sanness peikar på at langrenn ikkje er noko ein kan leve av heile livet, medan legeyrket gir ei langsiktig karriere.

– Ein langrensløpar er eg berre ei avgrensa periode av livet, men lege kan eg bli når som helst, legg ho til.

Men før nokon permisjon blir eit faktum, ventar fleire store konkurransar. Allereie til helga stiller

heimebane. Eg håpar å vise god form, slik at eg får sjansen til å gå fleire renn i slutten av sesongen, seier ho.

Med studiar, praksis og konkurransar er kvardagen til Nora Sanness fullpakka, men ho viser at det er mogleg å balansere to krevjande karrierar med nok disiplin og motivasjon.

universitas@universitas.no

edisinstudiet

RASKEBRILLER:
Nora Sanness fekk sjetteplass på Femmila på VM-debuten sin. Tre plassar bak Therese Johaug.

ANNONSE

AVIS

Pen sum for studenter:

MORGENBLADET
10 uker for 10 kroner
Deretter 50 % studentrabatt

Bestill på morgenbladet.no/student

Da Dagsavisen

Få 50 % studentrabatt på Dagsavisen!

Bestill her:
abonnement.dagsavisen.no/student

dagsavisen@mediacconnect.no
Tlf: 22 99 80 00
www.dagsavisen.no

FORENING

LYST PÅ BILLIG VINTERTUR?

Nå får DNT ung-medlemmer full pakke for 745,- på Gjendesheim og Fondsbu

Overnatting, 3-retters middag, frokost og matpakke

SUPER-TILBUD!

LYD- OG LYSUTLEIE

Skal du ha fest?

Utleie av:

- Lyd
- Lys
- Aktivitetsleker
- ute/innekino
- Sceneteknisk
- Silent Disco

10% Student rabatt

DJ BOOKING NORGE AS
www.djb.no

Alt av artister og underholdere

MUSEUM

Astrup Fearnley Museet

Frida Orupabo
On Lies, Secrets and Silence

07.02-27.04.25

U25-medlemskap	190,-
Studentbillett	100,-
Under 20	Gratis

Tilbudsguiden

NOBEL PRIZE CENTER

Studenter
50 kr

Tirsdag-fredag
kl. 11.00-14.00

Husk gyldig studentbevis.

Nasjonalmuseet

Utstillinger • Arrangementer
Åpninger • Klubbkveld • Bibliotek
Foredrag • Samtaler

Student under 30 år: 120,-
Medlem U25: 349,-

STUDENTBOLIG

ANKER STUDENTBOLIG

På leting etter et nytt hjem?
www.ankerstudentbolig.no

DANS

DANSESTUDIOET FOR ALLE

SUBDANS

GRATIS PRØVETIME
10% STUDENTRABATT

SALSA
BREAK
HOUSE
VOGUE
HIPHOP
POPPING
LOCKING
WACKING
DANCEHALL
AFROFUSION

RESTAURANT

Test Johnny Rockets smashburger til studentpris!

SMASH BURGER

135,-

Gjelder ved fremvisning av studentbevis.
Veil. pris 169,-

TILBUDSGUIDEN

KINO

CINEMATEKET

MÅNEDENS FILM
QUEER

DANIEL CRAIG I LUCA GUADAGNINOS NYE FILM

TILBUDSGUIDEN

**GODE
TILBUD
FOR
STUDENTER
I
OSLO**

KUTLUR

Victoria
NASJONAL JAZZSCENE
Karl Johansgt. 35

Oslos mest spennende konsertprogram med jazz, improvisasjon og musikk som ikke ligner annet

Studentpriser
Uhørt! med gratis inngang

nasjonaljazzscene.no

Sentralen

Sentralen Kafe
Bar Mynt på takterrassen
Hitchhiker Restaurant

Konsert, klubb og musikk
Kunst, teater og dans
Quiz, sosialt og kreativt
Boklansering, lanseringer, samtaler og utstillinger
Festivaler
Åpen mikrofon sentralen.no

GYNEKOLOG

Majorstua kvinneklinikk

Gynekologisk undersøkelse og celleprøve
Studentpris kr. 1.050,-

Gynekolog sentralt på Majorstuen. Du får raskt time hos gynekolog, og du trenger ikke henvisning. Enkel timebestilling på nett og ingen ekstra gebyr for timer på kveld og i helger.

Velkommen til en hyggelig og profesjonell time.

Bestill time på majorstvakvinneklinikk.no

Etter to måneder med ubehagelige hendelser setter SiO nå inn ytterligere tiltak i St. Hanshaugen studentby.

Studentbolig

Tekst Alvin Eikemo
Foto Kristoffer Søvik

– I noen ukers tid var det noen som drev og banket på vinduene til første etasje, og det bare gjentok seg. Det ble sagt at vektere skulle komme, men det gjorde de ikke. Ikke umiddelbart.

Dette sier Stian Ødegård (23), som har bodd i St. Hanshaugen studentby siden nyttår. I januar skrev Universitas om at flere beboere opplevde ubehagelige hendelser med uvedkommende og varslet SiO.

På studentbyens Facebook-gruppe kan man imidlertid lese at situasjonen fortsatt er den samme.

«Hvis de ikke setter inn noen gode tiltak umiddelbart bør vi nesten lage en underskriftkampanje eller noe som gjør at de tar oss på alvor», skriver en av beboerne.

De uvedkommende har blant annet okkupert vaskerommet mens de har røyket hasj og glødd inn vinduene til forskjellige leiligheter, ifølge innlegg fra andre beboere.

– Det har vært ubehagelig, sier Ødegård, om at han har måttet være mer varsom på St. Hanshaugen enn i andre SiO boliger.

– Jeg er veldig bevisst på å låse ytterdøren nå, sier han.

Beboerne på St. Hanshaugen fikk i januar en e-post fra SiO der de ble bedt om å ikke slippe inn ukjente i byggene. De skrev også at de vurderte muligheten for ytterligere kameraovervåkning og at de hadde bestilt flere inspeksjoner fra Securitas.

Over en måned senere, i slutten av februar, fikk de en ny e-post fra SiO med samme budskap.

Ødegård forteller at etter mye press fra beboerne har det nå blitt økt vakthold, noe han har tro på at kan fungere.

Satt inn tiltak

– Vi kunne kanskje ha møtt studentene enda tidligere, sier boligdirektør i SiO, Håvard Staff Brenno. Han forklarer at noen tiltak ikke er like synlige, men at de har blitt satt inn når de har fortalt om det på e-post.

Det har vært ubehagelig

Stian Ødegård (23), beboer i St. Hanshaugen studentby

Studentbyen på St. Hanshaugen er en av studentbyene som fra før av har økt sikkerhet. Det forteller Alexander Steen Kunev, sikkerhetssjef for SiO.

– På St. Hanshaugen har vi noe videoovervåkning som vi ikke har på alle bygg, sier han.

En av tingene studentene har klaget på, er at Securitas ikke har vært oppdatert på situasjonen i studentbyen, noe som har gjort det vanskeligere for studentene å få kjapp respons når de har ringt inn.

Kunev er tydelig på at de har

informert Securitas om situasjonen og peker på at det er et stort selskap med mange ansatte, noe som kanskje kan være grunnen til denne mangelen på informasjon.

Boligdirektør Brenno er klar over at studentene mener Securitas ikke har fått nok informasjon.

– Det er vi lei oss for, sier Brenno.

Samtidig mener han at de er i dialog med Securitas og har gjort sitt ytterste for at informasjonen skal ha vært tilgjengelig for vekterne, de har fulgt opp når dette har blitt meldt inn, og at Securitas også må ta ansvar.

Møte med SiO

Fredag den 7. mars dro Kunev og Brenno til Studentbyen for å møte tre representanter for beboerne av St. Hanshaugen studentby.

Da kunne Kunev vise frem steder hvor de hadde lagt inn ekstra sikkerhetstiltak på byggene, og hvor de har planlagt flere. Blant annet skal de bytte ut enkelte dører med vinduer, forteller han.

Brenno sier at han tror at det har blitt sådd tvil om hvorvidt tiltakene er satt inn eller ikke.

– Det var veldig fint å møte dem. Jeg tror det var helt nødvendig, utdyper han.

Brenno presiserer at de fra første henvendelse har tatt det på alvor, men tror også at møtet kunne være betryggende for studentene,

Det var helt nødvendig å møte studentene

Håvard Staff Brenno, boligdirektør i SiO

samtidig som det var fint for han og Kunev å få en mer åpen og nær

UKLAR BESKJED: Stian Ødegård (23) opplever at dialogen med SiO har vært tvetydig.

dialog.

Etter møtet ble det postet i Facebook-gruppen en rekke tiltak som ble lovet, noe Kunev kunne bekrefte. Blant annet er det fra denne uken av økt vakthold med faste stasjonerte vektere på uregelmessige dager i uken, både på kvelds og nattestid.

Vekterne vil være der i en avgrenset periode, men den kan utvides ved behov. SiO holder også en dialog med politiet om hendelsene i studentbyen og har bedt om økt tilstedeværelse i området i tillegg til å sette dem i dialog med beboerne. I tillegg skal det innføres økt kameraovervåkning.

– Det er syv videokameraer som ferdig kablet, sier sikkerhetsjef Kunev.

Brenno sier han håper tiltakene vil ha den ønskede virkningen:

– At det føles tryggere for beboerne og ubehagelig for de uvedkommende.

Han mener også at en tett dialog er viktig for å opprettholde sikkerhetsfølelsen.

– Om en lignende hendelse skjer igjen, kan beboerne være trygge på at dere reagerer fortere?

– Vi opplever selv at vi har vært hurtige og ekspeditte, men det er studentene og leietagerne og hvordan de opplever det som er det viktigste.

ETIKK I FOKUS: Elisabeth Fjærbu og Maria Hamre hører mye om kravet om skikkethet på psykologistudiet.

Tvilsmeldinger doblet

Antall tvilsmeldinger mot studenter i helse- og sosialrelaterte studier øker. Studenter støtter ordningens praksis, til tross for at den kan skape usikkerhet.

Tvilsmelding

Tekst Ingrid Linea Engøy
Foto Oskar Haug

På studier rettet mot yrker som er tett på mennesker og dyr, stilles det krav til studenters evne til å utføre rollen på en forsvarlig måte. Derfor er det lagt opp til at medstudenter, forelesere og praksisveiledere kan melde fra dersom de mener en student ikke er egnet til yrket. Dette blir gjort gjennom en tvilsmelding.

I 2024 ble det rapportert 527

en rekke flere studier fra og med 2024. Det gjelder studiene veterinær, dyrepleier, toller, talespråktolk, dramapedagog, kunst- og kulturformidler, kunstterapeut, osteopat, skolefritidspedagog og studier innen folkehelsearbeid.

En viktig del av studiet

– Man blir jo overrasket når man hører tallene, sier psykologistudent Elisabeth Fjærbu til Universitas. Hun og venninnen Maria Hamre går andreåret på profesjonsstudiet i psykologi ved UiO.

– Også blir man jo nysgjerrig på hva sakene går i, og om det er

Hamre forteller at kravet om egnethet og etiske retningslinjer er noe det blir snakket mye om på studiet.

– Vi har mye fokus på det etiske i løpet av studiet. Forelesere har flere ganger snakket om skikkethetsvurderingene og gjort oss bevisste på at man kan melde inn studenter.

Man blir redd for å gjøre feil

Elisabeth Fjærbu, psykologistudent

– Hva tror dere kan være grunnen til økningen i antall tvilsmeldinger?

– Kanskje har det vært en økt bevissthet rundt denne ordningen den siste tiden. Og det har blitt strengere krav om hva som er akseptabelt blant studenter, sier Hamre.

Frykt for å gjøre feil

Psykologistudentene mener ordningen bidrar til en viktig kvalitetssikring av fremtidens psykologer, samtidig som det også kan skape usikkerhet blant studentene. Ifølge Fjærbu er det ofte i praksis, som foregår senere i utdanningsløpet, at vurdering av egnethet blir relevant. I og med at man ikke er

ferdigutdannet kan det oppleves som skremmende at andre kan sende inn en tvilsmelding.

– Man blir redd for å gjøre feil, og at man selv kan bli vurdert som uegnet. Vi er jo ikke sikre på det vi gjør, og vi er ikke ferdig utlært.

Fjærbu nevner også at frykt for tvilsmelding kan gjøre det vanskeligere å spørre om hjelp.

– Man blir usikker på om man skal spørre om hjelp, når man vet at folk kan melde inn hvis de mener du ikke er skikket.

– Hvordan tror dere det hadde det vært å sende inn en tvilsmelding på en medstudent?

– Jeg tror det hadde vært veldig vanskelig å gjøre. Det er ikke noe man tar lett på. Jeg hadde ikke følt meg kvalifisert til å mene det. Jeg ville hørt med en foreleser, sier Fjærbu. Hamre sier seg enig, men understreker at ordningen er der for å skape trygghet.

Få blir utestengt

Forskriften om skikkethetsvurdering er til for å kunne vurdere om en student vil være til potensiell fare for dyr eller mennesker gjennom praksis eller yrkesutøving. Det kan bli sendt inn tvilsmelding på bakgrunn av en rekke faktorer, som manglende evne til omsorg, misbruk av rusmidler og problemer med å utføre oppgaver i praksis.

Til tross for det høye antallet

Skikkethetsvurdering

+ Skikkethet innebærer at en person har de nødvendige fysiske, psykiske og faglige egenskapene for å utføre en spesifikk jobb eller oppgave.

+ Ordningen er regulert av universitetets- og høyskoleloven kapittel 7.

+ Vurderingene blir gjort for å sørge for at mennesker i sårbare grupper møter trygge yrkesutøvere.

+ Dersom medstudenter, faglærere eller praksisveiledere har grunn til å tvile på en students egnethet til yrket, kan de melde fra til universitetet.

+ Ordningen blir stadig evaluert og oppdatert.

tvilsmeldinger, er det få som fører til utestengelse av studiet. Av 527 tvilsmeldinger i 2024, fordelt på 445 studenter, ble 259 saker behandlet hos universiteter og høyskoler sine skikkethetsnemnder. 10 studenter utestengt.

Dersom en student er uenig i vedtaket fra universitetet, kan hen klage til Felles Klagenemnd.

tvilsmeldinger knyttet til skikkethet, ifølge Khrono. Dette er en økning fra 487 tvilsmeldinger i 2023. Regjeringen innførte krav om skikkethetsvurdering på

noen på vårt eget studie.

Universitetet i Oslo har hatt en dobling av tvilsmeldinger, fra 12 i 2023 til 24 i 2024.

Elisabeth Fjærbu og Maria

OPPRØR PÅ KRISTIANIA: – Betaler mye for mindre

Flekkete sofaer, kunst som ser ut som mensenblod og en heis som ikke har fungert på ukesvis. Studenter har startet opprørsbevegelse mot det de mener er et nedprioritert HK-campus.

Studentopprør

Tekst Ella Jørgenvåg Svendsen
Foto Oskar Haug

– Jeg har inntrykk av at Høyskolen Kristiania prioriterer profitt og den kommersielle driften av skolen over elevs og studenters velvære.

Dette sier Sigurd Sleipnes som studerer Art Direction på Høyskolen Kristiania (HK) ved Fjerdingen Campus. Han er en av flere studenter som er misfornøyde med campusen.

Noen av hans medstudenter, som ikke ønsket å stille opp til intervju, har startet instagram-kontoen *Fjerdingenopprøret*. Der deler de blant annet bilder av skitne sofaer, avflassende maling og sammenligninger av Fjerdingen og andre campuser.

«Fjerdingen er vårt campus. Kristiania gjør ikke nok for at stedet skal være best mulig for oss studenter. Vi vil kjempe imot. Bli med i bevegelsen.» står det i bio-en til kontoen.

Fjerdingen Campus er en del av Høyskolen Kristiania (HK), der ulike fagfelt som kunsthøgskolen, kommunikasjon, teknologi og ledelse holder til.

Bare toppen av isberget

Sleipnes følger kontoen og støtter budskapet. Det gjør også medstudent Aurora Viring. Hun beskriver følelsen av ulikhet og at Fjerdingen blir nedprioritert:

– Når ting er ute av drift og det er dyrere kantine, så føler du at du betaler mye for mindre, forklarer Viring.

Sleipnes og Viring forteller at før de begynte å følge kontoen hadde de hatt samtaler med klassekamerater om forskjellen mellom Fjerdingen og andre campus, som Urtegata.

– En kritikk går på at kantina her er ganske dårlig i forhold til Urtegata, for på Urtegata har de altså *den* menyen. De har alt vi har her, og mye mer, og det er billigere, forteller Sleipnes.

De ramser opp flere ting som Instagram-kontoen også har laget humorpoeng ut av, som at det er dårlig julepynt, rotete og at heisen ikke har fungert de siste ukene, noe som kan by på utfordringer i et bygg med åtte etasjer.

– Jeg tror likevel ikke at det er det som er roten til problemet,

fortsetter Sleipnes og legger til:

– Fjerdingenopprøret handler mer om det visuelle, det du ser når du går inn på campus. Men det er bare toppen av isberget.

Blir ikke lyttet til

Truls Andersen som studerer lydteknikk og musikkproduksjon trekker frem at det er «jæv-

Så gir de penger til kunst som ser ut som... mensenblod

Francisca Tobar-Mella,
studerer Utøvende populærmusikk

lig dyrt» å studere på HK, med en studieavgift på rundt 120 000 i året. Derfor mener han det er lov å være kravstor.

Francisca Tobar-Mella, som studerer utøvende populærmusikk, sier seg enig med Andersen.

De forteller om flere ganger hvor de ikke har blitt lyttet til når de fremmer saker som er viktige for dem.

Tobar-Mella beskriver hvordan de en gang prøvde å få malt noen vegger eller få hyggelig belysning i avdelingen for musikk, som ellers kan minne om en sykehusgang:

– De sa nei, og at de ikke gir penger til det. Men så gir de penger til kunst som ser ut som mensenblod, sier hun.

Det er derimot ikke bare misfornøyde studenter å finne på Fjerdingen. Johanne Rognerud Bøe, som studerer tekst og skribent, mener Fjerdingenopprøret overdriver litt.

– Jeg synes det er ganske nice her. Kanskje litt kjedelig med møblene i kantina, men jeg bryr meg ikke så om det egentlig, forteller Bøe til Universitas.

Praktbygget

Tine Widerøe, høyskoledirektor ved HK, sier hun har hørt om instagramkontoen.

– Vi har fått tilbakemeldinger om at studenter på Fjæringen dessverre ikke har vært helt fornøyd med det fysiske arbeidsmiljøet deres, sier hun.

Hun kan forstå at studenter som tilhører andre bygg enn Kirkegata 23-25, kan oppleve et litt skjevt fokus på enkelte bygg.

– Det er leit at noen føler det slik og det tar vi på alvor. Kirkegata er et veldig flott bygg og vi er veldig stolte av det. Vi fikk også veldig mye medieoppmerksomhet rundt det, med to helsider i Aftenposten i høst. Det er samtidig naturlig at nye bygg får mer oppmerksomhet, i media og ellers, sier Widerøe

dentene våre på Fjerdingen, som vi tar på største alvor.

Opprettet studentråd

Widerøe forteller at de har satt opp et studentråd på Fjerdingen, med tolv studenter. De har allerede begynt å jobbe med forslag til tiltak de ønsker å iverksette.

– Fjerdingen var et veldig po-

Fjerdingenopprøret handler mer om det visuelle, det du ser når du går inn på campus

Sigurd Sleipnes, studerer Art Direction

Aftenposten-artikkelen blir Kirkegata beskrevet som et av de mest avanserte undervisningsbyggene i Norge, med blant annet teknologi for luftkvalitet som også brukes i Pentagon.

Widerøe vil videre understreke at bygget i Kirkegata 23-25 er for alle Oslo-studentene på Kristiania, der hele bygget er satt av til studenter.

– Burde man ikke ha hyggelige steder å være på alle de ulike campusene?

– Helt enig og vi er opptatt av alle byggene våre. Og vi vil følge opp tilbakemeldingene fra stu-

pulært bygg da det ble åpnet i 2016, så vi må passe på at det skal være like attraktivt nå også. Derfor er vi nettopp opptatt av studentenes tilbakemeldinger, sier Widerøe.

Når Universitas spør om forskjellen på kantinetilbudene svarer Widerøe at de er opptatt av å ta det på alvor. Der har de også opprettet et kantineråd.

– Vi har stadig hatt gode møter med kantinedriverne våre, og de har også gjort endringer, når det har vært ønske om det, sier hun.

universitas@universitas.no

HEISSTOPP: Aurora Viring og Sigurd Sleipnes forteller at heisen ikke har fungert på flere uker, og ser drømmende opp på de øverste etasjene til campus.

SUVENIRER: En gjest innrømmer å ha tatt med et glass eller tre fra Chateau Neuf.

TO KOPPER: I dag står det bare to kaffekopper igjen på Chateau Neuf.

Tapt flere titalls tusen på nasking

Glassbaren på Chateau Neuf har kun igjen to av sine populære grisekopper. Studenter som nasker på fylla får skylda.

Tyveri

Tekst Mille Kolbergstrud Espeland
Foto Shilan Sari

I fjor skrev Universitas en sak om glasstyveri på Chateau Neuf, der sikkerhetssjefen meldte at den nye designprofilen var svært populær, også for lovbytere. Et år senere står Glassbaren på Chateau Neuf igjen med kun to kaffekopper. Man skulle kanskje tro at det er ølglass det forsvinner mest av, men her er det altså kaffekoppene og vinglassene som er mest populære.

Alt var bedre før

På Chateau Neuf sitter sikkerhetssjefen, Maren Everløff (29), med en kopp te, men den er ikke i en av de nye koppene, for de er de nesten helt tomme for. I fjorårets sak kunne man se et tårn av koppene med de dansende grisene, men i dag er nesten alle borte. Sjef for Glassbaren, Marie Vesterlid (27), forteller at de nå har blitt nødt til å bestille 500 nye kaffe-

kopper og 250 nye vinglass.

– Jeg tror ikke studentene er verre på det enn andre. Det handler nok om at folk har litt promille i blodet og da blir slikt litt ekstra gøy, sier Everløff.

– Også har vi jo veldig søte kopper, skyter Vesterlid inn.

Glasstyvens bekjennelser

På Blindern møter Universitas en av tyvene bak Chateau Neuf sin glassmangel, som har tre av deres ølglass hjemme. Hun er student og er holdt anonym for å bevare navn og rykte. Hun forteller at det er lenge siden første gang hun tok et glass fra et utested, men fra

Sucks to suck. Jeg har ikke noe behov for å si sorry

Glasstyv

Chateau Neuf er det omtrent halvannet år siden sist.

– Det var kanskje ikke så mye tankegang i starten, man bare er litt full, og så tar man bare tak i noe, sier hun og smiler.

Hun forteller at det over tid har det blitt noe hun gjør mer

bevisst, selv om det stort sett er impulsivt. Det er morsomt å ha med seg noen suvenirer etter en fin kveld, sier hun.

– Det har blitt sånn at hvis vennene mine ser et glass de har lyst på, spør de meg om å ta det.

– Var du klar over at straffen for denne typen tyveri er en bot på opptil 6000?

– Kroner? Det går fint. Glasene jeg har stjålet har sikkert nådd den verdien uansett, ler hun.

Utenfor dette stjeler hun aldri, så hvorfor ølglass? Hun forteller at hun kun drikker glutenfritt øl og det er ofte dyrere enn vanlig øl. Dette synes hun er provoserende og kan derfor bestemme seg for å stjele glass for å hevne seg mot disse prisforskjellene.

– Jeg har jo betalt for glasset også, tenker jeg.

Hun mener hun fortjener et glass iblant. Hun er misfornøyd med økonomien og ser det som et stikk mot kapitalismen, men erkjenner at dette er en dårlig unnskyldning.

– Kunne du tatt med deg en av Chateau Neufs egne logokopper hjem?

– Nei, det tror jeg ikke. Det ville føles som å stjele noen sin jakke, det blir for personlig.

Stoltest er hun av å ha stjålet en kopp hos Skaugum, og hun vil heller oppfordre til å ta glutenfrikampen ut over andre steder enn studentbarer og små bedrifter.

– Hvis du kunne sagt en ting til Chateau Neuf, hva ville det vært?

– Sucks to suck. Jeg har ikke noe behov for å si sorry egentlig, smiler hun bakoverlent i stolen

Jeg hadde hatt respekt for noen om de klarte å få med seg et helt servise

Marie Vesterlid (27),
sjef for Glassbaren på Chateau Neuf

med armene i kryss.

Koppetyv? Vent på pakkedeal
Ifølge SSB har antallet anmeldte småtyveri økt de siste årene, og det er en utfordring for mange serveringssteder. Kommunikasjonssjef for Chateau Neuf Ellisiv Myrva (25) skriver på e-post at studentbaren har tapt «noen titalls tusen i materielle kostnader» av tyveriene.

– Hvor setter dere grensa?

– Jeg hadde hatt respekt for noen om de klarte å få med seg et helt servise, for det tror jeg vi hadde lagt merke til, men grensen er på en kopp, ler Vesterlid.

På tross av det store koppevinnnet har de unngått å heve prisene i baren. Everløff sier at målet alltid er å ha gode priser til studenter. Videre forteller Vesterlid at de har vært inne på tanken om å selge koppene på grunn av populariteten.

– Plutselig kommer det en pakkedeal, sier Vesterlid.

– Hvis dere kunne sagt én ting til de som stjeler, hva ville det vært?

– Hvis de vil lette på samvittigheten kan de donere penger til vårt veldedige arrangement til Gateteam Oslo nå i mars, sier Everløff oppfordrende.

– Vent på pakkedeal, flirer Vesterlid.

Glasstyveri for glutenfritt øl?

– Hva er forskjellen i pris på glutenfritt og vanlig øl hos dere?

– Det er samme pris, men det er 0,33 flaske, sier Vesterlid.

Ved spørsmål om de tror slike prisforskjeller kan føre til tyverier, svarer de at de i så fall vil informere tyvene om at de er på saken med å lage et bedre tilbud for både glutenfritt og alkoholfritt øl.

«Vi får håpe at kleptstudenten åpner kjøkkenskapet og tenker på Neuf!» – skriver Myrva på e-post.

ANNONSE

Milla flyttet ut av kollektivet – så krevde utleieren 40 000,-

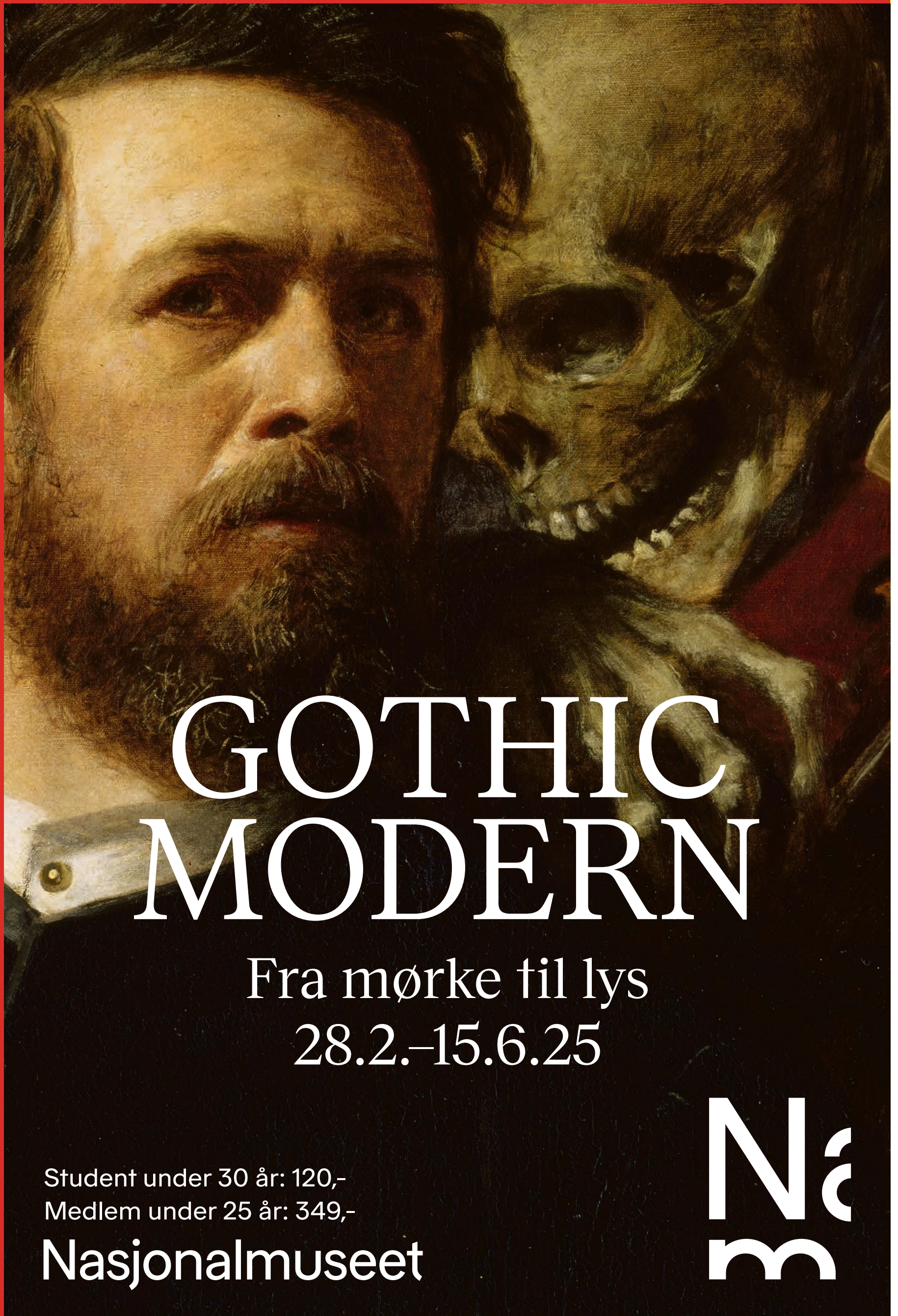
Har du også opplevd en useriøs utleier, kjøpt noe som ikke fungerte – eller havnet i en annen knipe? Som ung voksen er det mange ting du kan være usikker på. Ikke la forbrukerrettighetene dine være en av dem.

Les mer – og fortell oss din historie! Skann koden eller gå til ungforbruker.no

ANNONSE

GOTHIC MODERN

Fra mørke til lys

28.2.–15.6.25

Student under 30 år: 120,-
Medlem under 25 år: 349,-

Nasjonalmuseet

N
m

UNIVERSITAS I GEORGIA

Utenriksredaktør: **Jens Bryhn Erlandsen**
jensbryhnerlandsen@gmail.com 41 33 91 45

Høye bøter, fengselsstraffer og vold truer demonstranter i Georgia:

— STOPPER IKKE FØR VI FÅR DET TIL

I over 100 dager har demonstranter blokkert hovedgaten i Tbilisi. Regjeringens nye autoritære lover skaper frykt og uro blant unge i Georgia.

PROTEST: Tusenvis av demonstranter samlet seg utenfor parlamentet i Tbilisi for å protestere på demonstrasjonens hundrede dag.

MOTSTAND: Student og aktivist Anni Phridonashvili (19) er en del av studentbevegelsen «Iliani Student Movement», og har dekorert universitetet med regimekritisk kunst og plakater.

Demonstrasjon

tekst Tora Vassnes og Jens Bryhn Erlandsen
foto Stine Hovland Moldfjell

Sekundet demonstrantene setter føttene sine ut i gaten og blokkerer trafikken, bryter de loven og risikerer bøter på 5 000 georgiske lari, nesten 20 000 NOK. Med Georgia- og EU-flagg, bannere med bilder av fengslede aktivister, fløyter og trommer tar de seg mot parlamentet, der flere tusen demonstranter venter. I over 100 dager har studenter og georgisk opposisjon demonstrert mot regjeringen, med stor personlig risiko. Universitas har fulgt demonstrantene gjennom gatene i Tbilisi.

Drømmen om ytringsfrihet

– I går kom boten på 5 000 lari i postkassa mi, sier student og aktivist Anni Phridonashvili (19) til Universitas i Tbilisi, Georgias hovedstad.

Hun studerer internasjonale relasjoner og filosofi på Ilia State University (ISU), og viser oss rundt på universitetet hennes, der regimekritisk kunst og EU-flagg dekker de hvite veggene, mens hun forteller oss om bøter, arrestasjoner og et økende autoritært hjemland.

Demonstrasjonene begynte den 28. november, da regjeringspartiet Georgisk Drøm (GD) utsatte Georgias integreringsprosess inn til den europeiske union (EU) til 2028. Da Sovjetunionen falt i 1991 fikk Georgia etterlengtet selvstendighet fra Moskva. Siden den gang har store deler av befolkningen sett mot EU.

Demonstrasjonene mot regjeringen har pågått daglig, til tross for voldelige aksjoner av politi og undertrykkelse.

Noen dager før GD suspenderte landets integreringsprosess erklærte de valgseier for fjerde periode på rad. Valget har av internasjonale valgobservatører blitt omtalt som et valg preget av fusk, utpressing og enorm polarisering blant befolkningen.

Phridonashvili er en del av studentbeve-

- Den 28. november bestemte Georgias regjering å utsette landets EU-integrasjon frem til 2028. EU-medlemskap har vært Georgias utenrikspolitiske prioritet siden 1999. Utsettelsen utløste store demonstrasjoner som nå har pågått i over 100 dager.
- Ifølge en undersøkelse gjort av The National Democratic Institute, ønsker rundt 80% av Georgias befolkning at Georgia skal bli med i EU.
- Georgias regjeringsparti, Georgisk Drøm, vant valget i november med 58.9%. Valget ble erklært illegitimt av opposisjonen.
- Gjennom vinteren har Georgisk Drøm innført strenge lover og økt fengselsstraffer og bøter som gjør det vanskelig og farlig for folk å demonstrere.
- Human Rights Watch sier at menneskerettighetssituasjonen i landet har forverret seg i løpet av 2024 og 2025.

gelsen på ISU kalt Iliani student movement, en av mange studentbevegelser som har vokst frem på universiteter over hele Georgia siden november i fjor. Phridonashvili er ikke alene om å ha blitt bøtelagt: Siden november har regjeringen i Georgia skjerpet strafferammene kraftig for å begrense demonstrasjonene. Høyere bøter, lengre fengselsstraffer og nye lover gjør det vanskeligere og mer risikabelt å protestere. Boten som statsvitenskapsstudenten nå må betale til regimet er på 20 000 kroner og tilsvarer to år med skolepenger.

– Jeg drømmer om et fritt Georgia hvor jeg kan gå ut og ytre mine meninger uten å bli straffet eller arrestert, sier studenten mens hun drar oss med opp i andre etasje av universitetet.

Hun er ikke den eneste som fremdeles drømmer om et mer demokratisk Georgia. I dag markerer de den hundrede dagen med protester i hovedstaden, og Universitas skal få være med Phridonashvili og hennes medstudenter i det som forventes å bli en av de største demonstrasjonene siden november.

– Dette handler om fremtiden vår, og det gjelder alle studenter

Anni Phridonashvili (19), student og aktivist

ste demonstrasjonene siden november.

Bor på campus

Siden GD kom til makten har de styrt Georgia i retning Kina og Russland, enda over 80% av den georgiske befolkningen vil inn i EU.

– Vi krever nye valg, vi vil at alle politiske fanger skal slippes fri og jeg vil ha en koalisjonsregjering med opposisjonspartiene til å lede landet, sier Phridonashvili.

I andre etasje, helt bakerst i forelesningsalen, ligger det flere madrasser på gulvene. På pultene står det halvfulle vannflasker og toalettmapper, og rommet lukter som et noen uker gammelt dynetrekk. I denne foreles-

PROTESTHANDLING: En demonstrant heiser en håndbluss i protest mot den georgiske regjeringen. Vedkommende risikerer bøter opp til 2000 lari (ca. 8000 NOK) for denne handlingen.

ARRESTERT: Demonstrantene forlanger at de arresterte aktivistene løslates.

ningssalen har det bodd studenter siden 15. januar.

Kampen mot GDs reformer er viktig for alle studenter, mener Phridonashvili.

Om Georgia fortsetter å bevege seg i en autoritær retning, vil det kunne trigge sanksjoner fra Vesten, tror hun. Hennes verst tenkelige utfall er at en grad fra universitetene her vil miste sin legitimitet i Vesten. Det kan gjøre det vanskelig å dra på utveksling, studere og få jobb i Europa, og vil kunne

presse den unge generasjonen mot Russland, mener studenten.

– Dette handler om frem-

– Vi kjemper for demokrati

Anni Phridonashvili (19), student og aktivist

tiden vår, og det gjelder alle studenter.

– Kjemper for demokrati

Like nede i gaten for Ilia Universitet ligger Tbilisi Statsuniversitet, det eldste universitetet i Georgia. Der skal studentaktivistene samles for å holde appeller, før de sammen marsjerer til parlamentet, der den store demonstrasjonen foregår.

Før de går nedover mot statsuniversitetet, dekker studentaktivistene til ansiktene sine med munnbind og balaklavaer for å ikke bli gjenkjent av politiet og for å slippe

MASKERT: – Nå er jeg ikke verdt noe lenger uansett, sier kvinnen med nødblusset når Universitas ber om å ta et bilde. Hun risikerer allerede fengsesstraff.

unna bøter, til tross for at det å dekke til ansiktet sitt ble ulovlig i begynnelsen av februar. Men selv om Phridonashvili fikk bot i dag, velger hun å ikke dekke seg til.

– Jeg mener at jeg bør ha ytringsfrihet, og at jeg ikke skal være redd for å vise ansiktet mitt og snakke om mine problemer og mitt lands problemer, sier hun. Hun fortsetter å demonstrere uten å dekke til ansiktet for å vise familie og venner at hun ikke er redd, og at de heller ikke trenger være redde.

Phridonashvili skriver deler av teksten til en ulovlig og regimekritisk låt på banner, og er klar over at dagens protest kan medføre flere bøter eller fengselsstraff.

– Vi kjemper for demokrati, sier Phridonashvili i det hun trer på seg ytterjakka, tar fatt om et av bannerne og spaserer mot utgangsdøra.

Politiet frykter reaksjoner

– Man skulle tenke seg at dette universitetet er liberalt fordi det ble opprettet samme år som vi ble et selvstendig land i 1918, men det er faktisk et av de mest regimevennlige, sier Phridonashvili mens vi går nedover mot statsuniversitetet.

På Universitetsplassen foran statsuniversitetet er det samlet flere hundre studenter.

I det politiske klimaet i Georgia kan det straffe seg for universitetene å være annet enn regimevennlig. I januar annonserte Georgias president Irakli Kobakhidze at universitetssektoren trenger en «reform».

Hva en slik reform innebærer er fremdeles usikkert, men i fortiden har han kritisert professorer som uttaler seg regimekritisk. Uttalelsen kom også like etter at studenter begynte å demonstrere på campus.

På universitetsplassen står flere andre studentbevegelser. En gjeng med studenter fra Shota Rustaveli statlige universitet for teater og film har sovet på campus i 81 døgn, og har blitt truet gjentatte ganger av universitetets administrasjon. I januar ble det nemlig ulovlig å demonstrere på offentlig bygg, og administrasjonen truer med å ringe politiet for å fjerne studentene med makt.

Ifølge en av teaterstudentene har de ennå ikke blitt fjernet fordi politiet balanserer hensynet mellom å gripe inn og frykten for folks reaksjoner.

– Vi er redde for å bli fjernet, men politiet er også redde for hvordan folk vil reagere dersom de drar oss ut av universitetet, sier hun.

Mandag formiddag, tre dager etter hundredagersmarkeringen, mistet noen av de demonstrerende studentene studentstatusen sin på grunn av deres protester på universitetet.

Foran parlamentet

Etter noen taler på universitetsplassen vender hele den demonstrerende akademiske sektoren nesa si mot gatene.

Toget marsjerer inn mot parlamentsbygget, og møter resten av

EU-INTEGRERING: Demonstrantene er tydelige på ønsket om å integrere landet til EU.

demonstrantene. I takt med togets dundrende trommeslag og høye kamprop uler sirene rundt folkemengden. Over dem summer droner som en sverm av insekter. Rundt hele parlamentsplassen er det utrustet kameraer av politiet for å identifisere demonstrantene, eller lovbryterne, alt ettersom.

Plutselig skytes fyrverkeri opp fra og over folkemengden, som svarer med brølende jubel. En kvinne med perlemaske klatrer opp på en blomsterpottbarriere, fyrer en rød håndbluss og strekker den

høyt i været. Reguleringene for bruk og salg av pyroteknikk har blitt strammet inn etter at demonstrantene brukte det under demonstrasjonene. Ifølge de nye lovene risikerer kvinnen en bot på oppimot 8000 kroner for bruk av pyroteknikk.

En stor del av folkehavet begynner å marsjere opp og rundt parlamentsbygget, og vinker til resten av demonstrasjonen at de skal følge etter. Sammen med sine medstudenter følger Phridonashvili rundt bygget, til parlamentets offisielle

inngang. Inne i bygget er lysene skrudd av, men gjennom vinduet kan man skimte dusinvis av politimenn.

– Russiske slaver, roper folkemengden til politiet som sperrer inngangen til parlamentet.

Etter en kort stund marsjerer maskerte politimenn inn til parlamentet.

– De maskerte politimennene skjuler ansiktet sitt for å ikke bli gjenkjent av noen etter at de banker opp demonstranter, påstår Phridonashvili.

Tror på seier

Når klokken nærmer seg midnatt, forteller Phridonashvili at hun og de andre studentaktivistene må returnere hjem. De må tilbake til universitetet før sikkerhetsvaktene stenger dørene.

– Hva tenker du om dagens demonstrasjon?

– Jeg tenker det var en av de mest vesentlige demonstrasjonene, forteller hun og legger til:

– Det er den hundrede dagen med protester, og vi har fortsatt den samme enheten som den første dagen, sier Phridonashvili og påpeker at protestene som startet i november er den lengste uavbrutte demonstrasjonen i Georgias historie.

– Du kan merke det på energien og atmosfæren at disse menneskene ikke kommer til å stoppe før de får det de vil ha, sier hun og peker på folkehavet som demonstrerer. Hun forteller at hun er veldig spent for fremtiden:

– Jeg vet at vi vil vinne denne kampen.

– Jeg vet at vi vil vinne denne kampen.

Anni Phridonashvili (19), student og aktivist

DEBATT

Idé- og debattredaktør: **Ada Louise Andreassen**
adalouiseandreassen@gmail.com 948 09 383

KJØR DEBATT

Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Hvordan lykkes som kvinne

Når unge kvinner velger studieretning idag, er det ofte med hjertet. Det skriver Anne-Mette Barfod i studentavisen til Københavns universitet. Når vi kvinner velger hva vi skal studere, veier faglig nysgjerrighet tyngre enn lønnseddelen.

Men den tid er forbi, eller hvert fall burde den være det, skal vi tro skribenten. For studievalget har stor betydning for din inntekt, karrieremuligheter og frihet til å forme ditt eget liv.

I anledning kvinnedagen, kommer Barfod med 12 tips for å lykkes som kvinnelig student. Universitas har hentet ut noen gullkorn.

For det første skal du velge en partner som støtter din karriere. Dette er faktisk den viktigste beslutningen du gjør her i livet. For vi skal alle ha en partner. Nummer 2: Det å studere noe innenfor kunst, litteratur eller kultur er *fyfy*. Hold deg

unna. *Passion* er ikke lik et godt arbeidsliv eller en stabil økonomi. Nummer tre: Velg et fag med mange mannlige studenter, altså økonomi, teknologi eller IT. Det er her pengene ligger.

I Danmark tjener de innenfor humaniora i gjennomsnitt 22,2 millioner DKK i løpet av et liv. Naturvitenskap ligger på 29,

bedriftsøkonomi 37,7 og medisin på hele 47,6 millioner DKK. Dobbelt så mye som humaniora.

Nummer fire: Gå etter lederjobben, for det er bare her du kan gjøre en forskjell. Fem: Bytt ut insta med LinkedIn. Og til slutt: Du trenger ikke å leve opp til alle forventninger. Dette er hvert fall viktig når du skal bli mor. Puha. Godt å høre.

Universitas takker for gode tips. Undertegnende er godt i gang med å oppdatere LinkedIn-profil, bytte til samføk og finne meg en mann fort som fy.

ALA

Passion er ikke lik et godt arbeidsliv

Ukas overhørt:

Druer er det verste du kan spise. Spis heller marsipankake.

I kantina på SV-fakultetet

Jeg kan godt spise åtte skiver med loff. Jeg har likevel ikke vært på apoteket på 23 år.

I kantina på SV-fakultetet

Åja, det er sånn damegreie i dag.

Mann i Torggata, 8. mars

Er dere snart ferdige med det toget deres?

Mann i Torggata, 8. mars

Har du overhørt noe artig/oppsiktsvekkende blant dine medstudenter? Send oss en melding på instagram/epost! Sitatene er anonyme.

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?

Send innlegget ditt på e-post til

debatt@universitas.no

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

■ Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende

■ Vi tar oss retten til å forkorte innlegg

■ Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17

■ Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

ILLUSTRASJON: SARA AARØEN LIEN

Når verden dør og fødes på nytt

Verden er i endring. Studentene må nå ta ansvar som ledere på veien mot en bedre fremtid.

Studentopprør

Milad Rezvan, utdanningspolitisk ansvarlig for studentparlamentet ved Universitetet i Oslo

I en tid der urettferdighet brer seg og verden balanserer på kanten av fundamentale endringer, kan vi ikke lenger tillate oss å ignorere de utfordringene som ikke direkte rammer oss selv. Arnulf Øverlands ord «Du må ikke tåle så inderlig vel den urett som ikke rammer deg selv» er et moralsk krav som runger gjennom tidene – et krav om empati, handling og ansvar.

Antonio Gramscis skarpe observasjon «*The old world is dying, and the new world struggles to be born: now is the time of monsters*» beskriver presist vår tidsalder. Vi står i et liminalt rom der det gamle systemet av urettferdighet og ulikhet vakler, men der en mer rettferdig og inkluderende verden fortsatt ikke har tatt form. I dette vakuemet oppstår «monstrene» – populisme, klimaresignasjon og sosiale splittelser – som utfordrer vår evne til å handle kollektivt for fellesskapets beste.

Historien har vist at studentene har en iboende kraft til å være veiviser i slike transformative tider. Studentopprøret i 1968 og demonstrasjonene i 1993 er levende eksempler på hvordan studenter har reist seg mot urett og drevet frem endring. I dag ser vi denne samme ånden manifestere seg gjennom Palestina-bevegelsen. Studenters solidaritet og urokkelige engasjement for rettferdighet viser at evnen til å utfordre maktstrukturer og skape forandring fortsatt er levende. Gjennom markeringer, ak-

sjoner og krav om rettferdighet viser dagens studenter at aktivisme ikke bare er en historisk arv, men en pågående kamp.

Men samtidig er det urovekkende å se hvordan studentenes levekår stadig forverres, med økt press, økonomisk usikkerhet og en epidemi av psykiske helseutfordringer. Denne realiteten risikerer å kvele muligheten for kollektiv handling og nærer en farlig passivitet. Aktivisme, en gang et selvfølgelig uttrykk for solidaritet, har blitt erstattet av resignasjon og individualisme.

Nå er tiden inne for et valg: Skal vi forbli tause vitner til destruktive krefter, eller skal vi reise oss og handle? Vi må forstå at å handle mot urett ikke bare er en moralsk plikt, men også en nødvendighet for å sikre en verden der vi alle kan leve meningsfulle liv. Solidaritet er ikke en abstrakt verdi – det er grunnlaget for en bedre fremtid.

Dette er en tid for mot og handling. Vi må utfordre eksisterende strukturer, våge å ta ubehagelige standpunkt og bygge broer mot det nye som kan oppstå. I kjernen av dette ligger en dyp forståelse av at våre egne liv er uløselig knyttet til andres.

Valget er vårt: Skal vi tillate urettferdighet å triumfere, eller skal vi stå opp for en ny verden? Det gamle dør, det nye er ikke født – men vi har makten til å forme det som kommer. La oss velge å kjempe, slik at fremtiden kan være et spill av våre beste idealer.

Aktivisme, en gang et selvfølgelig uttrykk for solidaritet, har blitt erstattet av resignasjon og individualisme

På tide å sette seg inn i forskningen

Harald Eias utdaterte argumenter i ME-debatten holder ikke mål.

ME-debatten

Kajsa Ettrup Lilledalen, journalist i Universitas

I uke 10 skrev Tyra Grasmø et debattinnlegg mot Harald Eias kredibilitet som viserektorkandidat, og begrunnet kritikken med hans opptreden blant annet i ME-debatten. Eias motsvar forholdt seg i liten grad om å bygge opp under sin rolle som del av team Ursin i valgkampen, og i stor grad om å rettferdiggjøre sine poenger i ME-debatten. Derfor skal jeg, som har en mamma med ME og opplever

at hans argumenter ikke holder mål, svare.

Når Harald Eia viser til nasjonal kompetansetjeneste for CFS/ME og Oslo Chronic Fatigue Network viser han til forskning som etter hans formuleringer er nye og «sprer håp». Deres metoder, gradert trening, Lightning Process (som handler om å si nei til symptomer og velge det gode liv framfor et liv i grøfta) og kognitiv terapi, har blitt brukt på ME syke i 40 år. Disse behandlingsmetodene sett i nytt lys er knapt dårlig vin på nye flasker. Ny forskning fra Fafo/Sintef viser at kun 5 prosent blir bedre (målt i økt inntekt) av disse metodene.

Å skrive at en biomedisinsk forståelse av ME er direkte skadelig og å kalle det en biopsykososial tilstand er også feilaktig. WHO har definert ME som en nevrologisk sykdom siden 1969, EU og

USA satser stort på biomedisinsk forskning og England har gått bort fra metodene Eia viser til.

Argumentasjonen har en naiv tone, som fremstår gammeldags og mangelfull på oppdatert forskning. Debatten foregår ikke mellom pasienter og forskere, men

Å vise til frustrerte, bagatelliserte og marginaliserte ME-syke som aktivister er en billig hersketeknikk. Jeg tror Eia hadde vært minst like oppgitt dersom han var stuck i en kropp med store smerter, hjernetåke, melkesyre, immunkollaps, blodtrykksfall og

drive aktivisme.

Videre vil jeg svare på Eias poeng om håp. Hva vet Eia om hva som gir ME-syke håp? Jeg vil tro at å bli trodd, lyttet til, lindret og hjulpet gir mer håp enn bagatellisering. Å påstå at behandlinger som Lightning Process og psykologiske tilnærminger gir «håp» er litt det samme som å oppfordre alvorlige syke til å be. Det virker sikkert for noen få, men det er lite solid forskning som bygger opp under hverken bønn eller Lightning Process. Det finnes andre forskerteam, som Haukeland, som sprer håp gjennom grundige biologiske undersøkelser, og funn, samt nye behandlingsmuligheter.

Hvis dette representerer Eias grundighet og evne til å sette seg inn i forskning, er jeg bekymret for et potensielt viserektorskap.

debatt@universitas.no

Hva vet Eia om hva som gir ME-syke håp?

mellom den store majoriteten av forskere som studerer kroppslige avvik og en liten gruppe som tolker symptomene psykososialt. Dersom Eia faktisk setter seg inn i ME-forskningen er jeg overbevist om at han vil oppleve tilnærmingen han sverger til som kraftig utfordret.

utmattelse. Særlig hvis kroppen hans ble tvunget til behandling den ikke tålte, som forverret den allerede begredelige tilstanden. Å forsøke å spre bevissthet er noe annet enn å være aggressiv, å forsøke å gi forskere og folk generelt et reelt og virkelighetstro bilde av hva ME er, er noe annet enn å

Blir det superfart i likestillingskampen nå?

Lovforslaget til Arbeiderpartiet er et skritt i riktig retning for å sikre rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne. Kampen for et inkluderende Norge er likevel langt fra over.

Likestilling

Mia Larsen Sveberg, Mathias Halvorsen og Regine Elvevold, arbeidsutvalget i Norges Handikapforbunds Ungdom (NHFU)

Den nye Arbeiderpartiregjeringen har kunngjort at de ønsker å fremme et lovforslag om å inkorporere FN's konvensjon om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne (CRPD) i menneskerettsloven. Dette utgjør et stort skritt i riktig retning for rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne.

CRPD er en konvensjon som sikrer ret-

tighetene til mennesker med både fysiske, sensoriske og intellektuelle funksjonsnedsettelse. Ved en inkorporering vil konvensjonens rettigheter kunne håndheves strengt av norske domstoler og dermed bidra til at denne gruppen får et sterkere vern i samfunnet. CRPD inkluderer blant annet punkter om bevisstgjøring og tilgjengelighet, retten til et selvstendig liv og sosial beskyttelse. Det vil også sende et signal om at de grunnleggende og iboende rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne er noe som alle skal respektere, ta på alvor og tilrettelegge for.

At Arbeiderpartiet setter inkorporering av CRPD på dagsorden gir uttrykk for at vi er på god vei mot en holdningsendring i samfunnet hvor mennesker med nedsatt funksjonsevne sine rettigheter blir tatt på alvor. Det gjenstår likevel mye arbeid før konvensjonen er inkorporert og vi når målet om et mer likestilt Norge for alle. At Arbeiderpartiet i ny regjering ønsker å fremme forslaget betyr ikke at det vil skje en umiddelbar endring. Historiske erfaringer viser at det er en omfattende og tidkrevende jobb. Likevel må det konstateres at arbeidet med å sikre rettighetene til Norges største minoritet har tatt altfor lang tid.

Regjeringspartiene gikk til valg på å inkorporere konvensjonen i norsk lov allerede i 2021, men har hatt et oppsiktsvekkende fravær av håndfaste løfter og konkrete tids-

frister underveis. På tross av hjelp i form av innspill fra organisasjonene og en rapport fra oppnevnte eksperter, er det allerede varslet at Regjeringen ikke rekker å fremme forslaget om CRPD i menneskerettsloven før sommeren. Det gjenstår dessuten å se hvilke konkrete formuleringer man lander på i det endelige forslaget.

Valget til høsten kan ha store konsek-

Vi våger ikke å sprette sjampanjen ennå.

venser for arbeidet med konvensjonen, ettersom en ny regjering kan velge å nedprioritere eller stoppe prosessen helt. Flere av de andre partiene har vist skepsis til å inkorporere internasjonale rettigheter for mennesker med nedsatt funksjonsevne, da de mener at norsk lov allerede ivaretar disse slik den er i dag. Det er derfor ingen garanti for at lovforslaget blir vedtatt, selv om det ble varslet nå og skal fremmes i neste periode. De kan bli avhengige av å få flertallet på Stortinget med på laget.

Vi ser derfor på denne nyheten som en delseier i vår likestillingskamp. Kanskje hadde vi ønsket oss at det var intense diskusjoner i denne saken som felte regjeringssamarbeidet, fremfor strid om EU-regler som gir dyrere strøm? For den delen av Norges befolkning vi kjemper for hver eneste uke er det for eksempel viktigere å ikke bli flyttet på institusjon mot sin vilje, kunne regne med tilgjengelig adgang til både skolebygget og konsertlokalet, og bli lyttet til i møte med fordommer og hatkriminalitet.

Vi har for lengst skjont at spørsmålet om våre rettigheter ikke burde vært et maraton, men en sprint. Nå tør vi endelig håpe at politikerne setter opp farten og tar et sjumilsteg mot full likestilling. Men vi våger ikke å sprette sjampanjen ennå.

Situasjonen for mennesker med nedsatt funksjonsevne vil ikke endres over natten dersom CRPD blir en del av de norske menneskerettighetene. Vi må fortsette å ta opp kampen og kjempe for en holdningsendring i samfunnet. Det er i de små møtene med menneskene rundt oss og i debatten rundt store samfunnsproblemer at vi alle må tørre å stå opp mot urett og diskriminering, og jobbe for et mer inkluderende, tilgjengelig og likestilt Norge.

debatt@universitas.no

Ukas sitat:

La de rike betale den skatten som gjør dem glade

Din guide til det som skjer langs ring tre

tekst Redaksjonen
foto Kristoffer Søvik

Narvesen Hovseter

I 2002 begynte myndighetene å stramme inn på spillmaskiner. Lovutkastet ble introdusert i mars 2003, men de kommersielle selskapene prøvde å utfordre de nye reglene på lovlig vis. Til slutt, i juli 2007, ble spilleautomater forbudt i Norge. Forkjemperen for avskaffelsen av spilleautomatene var blant annet kulturminister Trond Giske

Men på Narvesen Hovseter blinker en enarmet banditt som en digital langefinger til Giskes korstog.

Der kan du fortsatt vinne hundrevis av kronestykker, spise baconpølse og slå av en hyggelig prat på kioskens lille cafebord.

Men vær tidlig ute – det er bare én spillmaskin, så det kan bli fullt raskt! Stenger tidvis også ganske sporadisk

Tåsen Cafebar

En gang i tiden, lenge før en høy og blond mann fra Jæren spiste kebab her under landslagssamling, var Tåsen Cafebar og Pizza (som det da het) noe som lignet en nabolagspub. Både Premier- og Champions League ble vist på storskjerm, det ble solgt indisk øl, og man kunne spise pizza, burger, enkelte indiske retter – i tillegg til den etterhvert velkjente pitaen.. Nå er det kun pita på matmenyen, og denne bestilles via en skjerm inne i lokalet. Men smaken er det fortsatt ingenting å si noe på, og «Haaland-babben» er antagelig Oslos beste.

Fra sentrum: Ta 34-bussen til Tåsen senter (endestoppet), eller Sognsvannsbanen til Tåsen. Kommer du øst- eller vestfra kan du også ta 23-bussen.

Sædfuck

Hva får man når man skal tagge det styggeste ordet man kommer på? «Sædfuck» er i alle fall svaret under Bøler-brua. Sædfuck ble født i 1986 og har siden blitt omtalt som et kulturminne og «Oslos viktigste tag». Den har aldri blitt formelt fredet, til tross for at flere har tatt til ordet for det, blant annet under Kulturminneåret 2009. Egil Hegerberg, folkekjær artist og Sædfuck-venn, sa til NRK i 2008 at han har prøvd å lage en sang om Bølers store kulturminne, og hevder at han «vet om mange som har reist til Bøler for å se taggen». Den opprinnelige Sædfuck forsvant med rehabilitering av t-bane-stasjonen i 2015, men det tok ikke mange dager før en ny tagg dukket opp over den gamle, dog noe mer moderne. Om du ikke fikk tid til å se den før 2015, er det ikke for sent - og absolutt på tide!

FreteX Alnabru

Det finnes ikke mange gode grunner til å besøke Alnabru, men et sted gjør det kanskje verdt å ta turen. Dette eksosfylte området huser nemlig Norges største bruktbutikk. Denne freteXen har tre etasjer med klær, møbler, servise og ikke minst en stor bokavdeling. Buss 66 fra Helsfyr stopper rett utenfor. Da kan du også stikke innom Alnabru-terminalen, ikke akkurat Norges største godstogterminal, men ikke den minste.

Lampa på Haugenstua

Verdens største lampe befinner seg på Haugenstua, midt i smørøyet mellom Stovner og Høybråten. Ni meter høy i all sin prakt og velde ble den en gang i tida innsatt som et tiltak for å gi bydelen et løft. Og om den har gitt et løft! I en periode var den også en slags turistattraksjon for kultureliten som ville se om det virkelig stemmer det som skildres i Zeshan Shakars Tante Ulrikkes vei – folk kom togende inn over Alna for å oppleve den eksotiske drabantbyen hvor Mo og Jamal bodde og levde.

Ris Pumpestasjon

En tynn strek er innimellom alt som skal til. Tegnet enten med sprittusj eller graffiti blir Ris Pumpestasjon omgjort til Ris Rumpestasjon. Enda kommunen kjemper en innbitt kamp mot vandalene, og stadig maler over den grå mursteinsfasaden, tar det sjeldent lang tid før den naturlige ordenen gjenopprettes. Slik fungerer Ris Rumpestasjon som et fornøyeleg landemerke langs veien, hver gang man forviller seg opp de villabestrødde bakene i Holmenkollen.

Havnabakken

Et av Oslos suverent flotteste utsiktspunkter. Det anbefales å dra hit rolige sommerdager, når man kan ligge i gresset i timevis og se ut på båtene og skyene, og byen i det hele tatt. Antagelig et veldig bra datested. Ikke alt for folksomt. Rett i nærheten ligger «Tyskertoppen», som tyskerne (slik navnet jo tilsier) brukte som utkikkspunkt under krigen. Noe for de historieinteresserte.

Fra byen: Ta 25 bussen fra Majorstuen til Havnabakken. Man kan også ta T-banen til Østhorn, men da må man gå opp bakken, noe som jo går fint, men man blir kanskje litt svett.

Manglerud bensinstasjon

En gammel vits går som følger:

Person 1: Er tom for bensin, ringer til Manglerud bensinstasjon

Person 2: (Jobber på bensinstasjonen, svarer på telefonanropet).

Person 2: Ja hallo! Manglerud bensin.

Person 1: (Forfjamset over samtalepartnerens klarsynthet). Ja! Hvordan i alle dager visste du det??

Publikum: (Latterkrampe)

Fra spøk til alvor: Manglerud er intet mindre enn et korneksempel på en god, gammeldags drabantby (et bi-sentrum med tilleggende boligstrøk som er lagt i eller utenfor periferien av en større by, kilde: SNL), som kan by på bensinstasjon, bibliotek (lei av hoved-Deichman?), kjøpesentre (Se over: CC vest), svømmehaller og flerbrukshaller.

Frivillighetssentralen på Grefsen

Dritbillige møbler og nips, søte gamle damer. En søndag i måneden arrangeres det kveldsåpen butikk, hvor man i tillegg til å finne loppiskupp kan nyte gratis saft og sjokoladecake.

Isbjørnen på Lindeberg

På Lindeberg torg står en isbjørnskulptur. En helt spesiell en. Faktisk finnes det bare én til av samme slag – i Fredrikstad. Dette mysteriet om tvillingbjørnene har i årevis forvirret og fascinert forbipasserende. Hvem fikk den først? Hvem har originalen? Og viktigst av alt: Er de egentlig like? Etter nøye gransking har konklusjonen fra flere vært:

Vel ... ja, men NEI!

Er poten like godt plantet i bakken på bjørnen i Fredrikstad? Er ikke snuten litt mindre? «Den på Lindeberg ser mer stolt ut» fastslår en beboer i Facebook-gruppen «Du vet at du er fra Lindeberg når...»

Og diskusjonen stopper ikke der. I 2021 blusset det opp en ny debatt: Har Lindeberg-bjørnen et avkom i ...

Tromsø?! Jøsses. Det eneste som er sikkert er at Lindeberg hadde den ALLER først!

Veitvet Bowling

Veitvet bowling er mer enn en nostalgitrip for oss som feiret bursdager her på barneskolen. Vegg-til-vegg teppet og slushen er nå byttet ut med stilige neonlys, bar med skjenkebevilgning og nytt slagord («good times, great vibes»). Her kan du for eksempel spille så mye du vil for 269 kroner eller benytte deg av studenttilbudet to serier til prisen av én søndag-torsdag. Det er også her proffene bowler, noe som gjør det til et perfekt sted å forbedre din teknikk. Fra sentrum: ta t-bane 4 eller 5 Vestli til Veitvet (15 minutter fra Jernbanetorget).

Marka

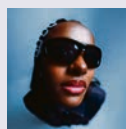
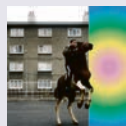
Natur trumfer kultur og Oslos beste attraksjon er skog. Den finnes nesten hvor som helst. Et tips er å unngå hovedutfartsårene (Sognsvann, Frognersteteren). Visste du at man med vanlig ruterbillett kan ta tog ut i marka fra Oslo S, Tøyen og Nydalen?

Anmelderredaktør: **Oscar Grimstad**
oscar.grimstad@gmail.com 41 11 08 90

Oscar Grimstad, anmelderredaktør

ANMELDELSER

Universitas anbefaler

ELIA - Emasculate
Yeah!**Honningbarna - Ditt hjertes Hizbollah**
De er sinte, de er nordnorske og de lager bra musikk. Det føles utakknemlig å be om mer.

Universitas advarer

fjellrev - EMMA
Min lamme, døvhørte mormor reiste seg fra rullestolen for å skru av denne låta.**Emma Steinbakken - HURTS NOW**
Det føles som å ha stein i skoen, sand i rumpesprekken, tannverk og kikhoste kombinert. **Forestilling:**

Ærlig og nært om en viktig historie

Danseren Shelmith Øseths tilstedeværelse og fortellerevne på scenen skaper magiske øyeblikk i hennes soloforestilling *Wakati*.

WakatiHva: Danseforestilling
Koreograf og danser: Shelmith Øseth
Hvor: Nordic Black Theatre
Når: 5-7. mars

Wakati er en soloforestilling av den 24 år gamle, norsk-kenyanske danseren Schelmit Øseth. *Wakati* betyr «tid» på swahili. Forestillingen handler om hvordan fortid, nåtid og fremtid påvirker utviklingen av en kultur og livet til et menneske. Øseth har selv immigrert fra Kenya til Norge og står med bena i to kulturer. I *Wakati* har hun undersøkt hvordan hun kan overføre erfaringene sine til dans.

Vi lister oss opp trappa inne på Nordic Black Theatre og kommer inn i et lokale som ser ut som, med litt fantasi, en mindre og enklere versjon av Nationaltheateret. Det er lysekroner i taket, balkong som smykker seg rundt veggene og fine stoler rundt bordene plassert rundt i lokalet. Den lille scenen foran helt foran er varsomt belyst med varmt, gult lys fra sidene.

Til høyre på den lille scenen sitter gitaristen Stephan Meidell bak et lite miksebord. Shelmith Øseth kommer inn og steller seg midt på. Hun har bare på seg en svart olabukse mens det lange håret hennes, flettet i rastafletter, dekker den bare overkroppen. Rolig hører vi stemmen hennes som er spilt inn på forhånd si enkeltord over høytalere. Samtidig begynner Øseth å vri armene sine rundt hodet, snu seg og vri dem rundt igjen, som om hun leter etter noe bak ryggen eller som om hun prøver å dra ansiktet sitt vekk. Hun bøyer seg ned, graver, vrir og strekker på armene, reiser seg opp og vender armene rundt ryggen og hodet igjen.

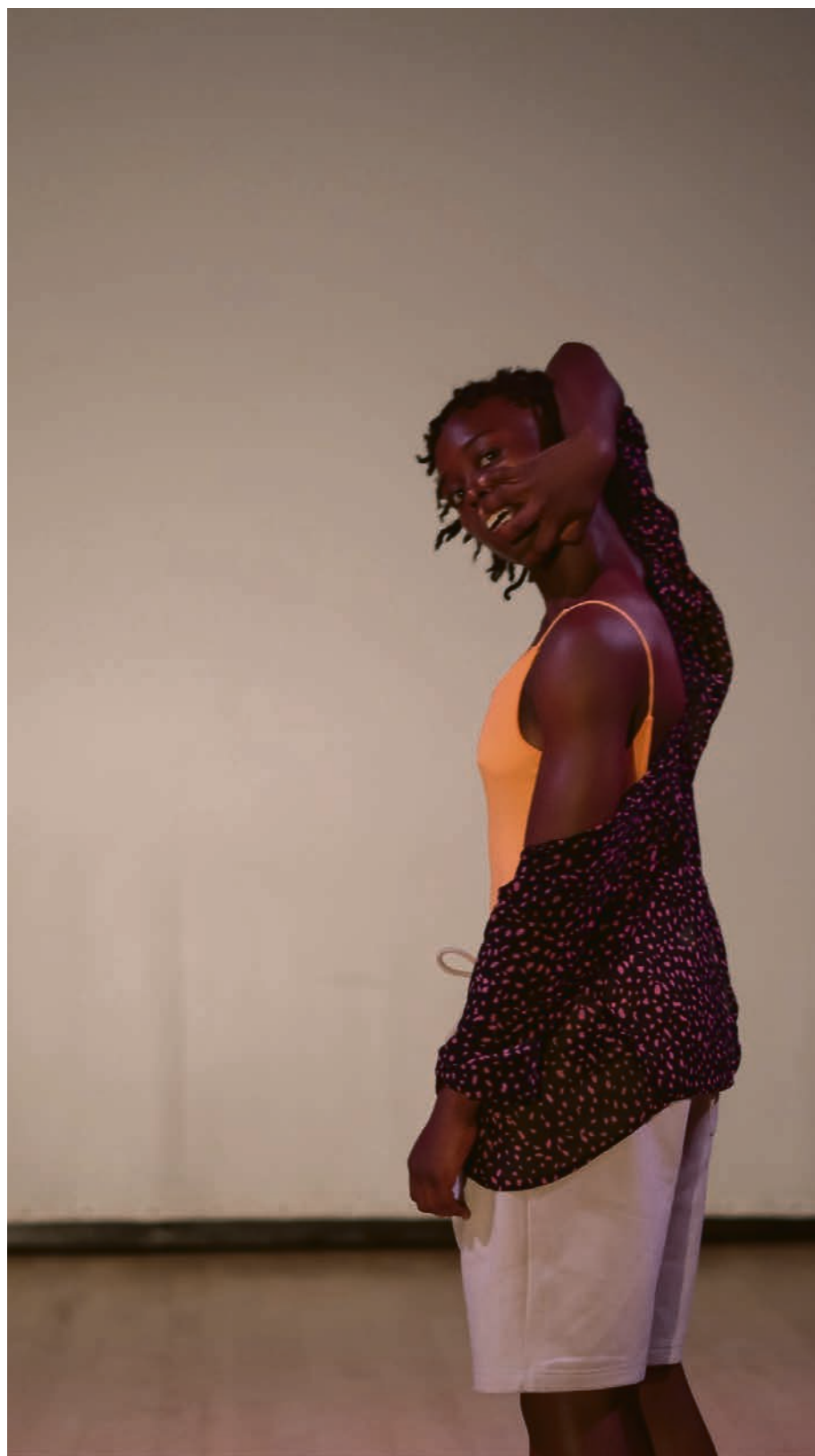
Etterhvert som Øseth danser, bygger musikken seg opp. Den følger Øseths intensitet sømløst. Øseth bøyer seg ned og bølger overkroppen i ulike retninger. Det er vanskelig å beskrive alle mønstrene i kroppen hennes, men det jeg kan si er at alt skjer i en flyt. Kroppen hennes er imponerende sterk og tydelig i alle bevegelser den vil fortelle. Ettersom bevegelsene vokser, gjenspeiler Øseth intensiteten med åpne, men kjempende uttrykk i ansiktet. Hun vender seg

ut mot publikum, strekker ut armer og ben vekselvis, som om hun prøver å komme ut av noe eller la noe komme ut av kroppen.

Selv om Øseths bevegelser er nydelige, er det likevel tilstedeværelsen hennes på scenen jeg legger merke til. Allerede fra begynnelsen av utstråler hun en egen trygghet og et nærvær som fanger oppmerksomheten min. Det er som om hele henne vet at det er dette hun er ment til å gjøre, og den tidløse roen hennes tar meg inn i hennes verden. Når jeg ser rundt meg i publikum, ser jeg at alle følger med like intenst.

Øseth stopper opp, ser på publikum som alle sitter oppslukt. Hun begynner å gjøre gester med hendene. Bevegelsene er intrikate, små og tydelige på samme tid, som om hver gest er et viktig ord. Ansiktsuttrykket hennes følger historien hendene hennes forteller. Når hun bøyer seg ned og ansiktet ikke synes, er hendene like uttrykksfulle. Hun strekker dem frem og griper etter noe mot publikum. Musikken bygger seg opp på nytt og Øseth danser videre. Til slutt avslutter forestillingen med at hun sitter på gulvet og hører på at Stephan Meidell spiller mer og mer intenst fra gitaren mens lyset dempes.

I motsetning til mye annen samtidskunst som prøver å pakke inn tilværelsens meningsløshet i ironi, synes jeg *Wakati* er en meningsfull, tilstedeværende og vakker danseforestilling med en viktig historie. Nesten uten ord formidler Øseth stykket på en nær måte som er lett å følge. Nå kan det hende noen tenker at abstrakt samtidsdans er vanskelig å forstå uansett, men i denne forestillingen synes jeg Øseths tilstedeværelse på scenen og samspill med musikken og rommet gjør dansen meningsfull. Stykket kler den intime scenen på Nordic Black Theatre. Uttrykket blir ærlig og nært. For meg fyller Øseth de 45 minuttene forestillingen varer med mening. Hvis det er noe samtidsdans jeg ville anbefalt å gå og se, uavhengig av interesse for dans, er dette et av de stykkene.

Hedda Aker
anmeldelser@universitas.noFOTO: JOSHUA JACOB BOBADILLA,
NORDIC BLACK THEATRE

Ukas advarsel

Ikke tro du er annerledes

Hvilken snusavhengig har ikke vært der? Dagen er endelig kommet der du skal snuse ferdig din siste boks, og denne gangen skal det faktisk bli den siste. Du kaster boksen og alle posene som har lur seg ut av topplokket og ned i diverse jakkelommer og vesker. I flere dager, om ikke uker, sliter du med vondt i hodet, kvalme og aggresjon, men du gir ikke opp. Omsider har suget gitt seg, men ennå gjenstår det en svakhet: alkohol. På fest kribler det i leppa, du må

ha nikotin. I et svakt øyeblikk strekker du deg etter alle snusslutteres beste *frenemy*: Festrøyken. Der er det gjort, du er blitt en festrøyker igjen. Hver morgen etter byen er du dømt til å våkne med vondt i halsen, fordi én festrøyk som regel blir til ti. Etter noen uker med dette gir du opp igjen. Hvem skulle trodd, du er nå både en snuser og en røyker.

Dagny Mathilde Mohn,
ansvarlig redaktør i Universitas

Uten filter

Jeg møtte på et svært uforventet og bent frem sjokkerende problem her om dagen: Jeg hadde gått tom for kaffefilter. Det første som slo meg var: Er dette i det hele tatt mulig? Er ikke denne bunken med hvite halvsirkler uendelig? Dernest: Hvordan skal jeg løse problemet? Å dra på butikken var både vanskelig (det var søndag) og tungt (hvordan skal man få til noe som helst uten kaffe?). Jeg måtte med andre ord finne en alternativ løsning. Mitt første forsøk på en redning var

Hvem: Alle som drikker kaffe Hva: Kaffefilter Hvorfor: Hvorfor ikke?

å bruke bakepapir. Problemet her var at vannet ikke rant gjennom. Jeg prøvde dernest dopapir, men da fikk jeg motsatt problem: kaffekornene ble med. Til slutt klekket jeg ut ideen om å bruke et tørkehåndkle, og det funka faktisk! Men også dette bød på et problem: Det smakte helt forjævelig!

Mathias Basma Moen,
journalist i Universitas

Forestilling:

Er Gud en partypooper?

Gikk du glipp av UKA på Blindern? Da kan du takke Gud for Skepsisuka på Blindern.

Skepsisuka

Hva: Skepsisuka på Blindern
Hvem: Laget

Denne uka satte de kristne opp stand på Fredrikkeplassen for å markere Skepsisuka 2025. Det er en arrangementsrekke som åpner opp for skepsis til kristen tro. Uka arrangeres av den kristne foreningen Laget, som ikke må forveksles med A-laget som nylig intervjuet Herman Flesvig og Jonas Gahr Støre på NRK.

Jeg er kanskje ikke den eneste på Blindern som har hatt denne opplevelsen i løpet av Skepsisuka: Lukten av eller ryktet om gratis svele trekker deg mot en tilfeldig stand. Før du vet ordet av det, har noen strukket ut en hånd og spurt

deg hva du heter. Dere slår av en liten prat for å høflig rettferdiggjøre svelen du tar imot. Plutselig kommer spørsmålet som setter svela i halsen: «Er du kristen?»

Og da sitter du i saksa.

Tross min totale mangel på tro ble jeg invitert på arrangementer og middag hver dag klokka seks. Jeg skulle gjerne brutt brød med kristne kamerater, men er «dessverre» «fullbooket» kveldene denne uka. Likevel lot jeg meg overtale til å gå på et arrangement og sjekke det ut.

Et steinkast unna standen (hvem kaster den første steinen?) er det duket for dagens headliner i Skepsisuka: «Er Gud en partypooper?»

Det er avtroppende generalsekretær i Laget, Karl-Johan Kjøde,

som innleder. Ifølge ham har kristendommen et ufortjent rykte på seg for å være en festbrems. Og i treenigheten er skylden for dette tredelt.

Gud fader har det største rykteproblemet. Han blir ofte sett på som en gammel, streng og moraliserende mann – den ultimate party pooper. Jesus derimot, kommer kanskje bedre ut. «Folk flest har et greit forhold til Jesus», blir det påpekt. Men den hellige ånd? Han er kanskje den største partymakeren av dem alle – spesielt i visse gudstjenester. Litt mer halleluja, og litt mindre gamlestamentet.

Men er Gud en partypooper? Nei, mener Kjøde. Han understreket den kristne friheten til å ikke måtte drikke og ligge i løpet av fadderuka, den kristne friheten til å velge bort såkalte «falske moroheter» som egentlig er en del av vårt samfunns påbudskultur. Ti-budskultur er vel både friere og

gøyere, da?

I stedet for å sette seg inn i appellen til et liv uten religion, ligner Skepsisukas arrangement mer en 2 timers lang festinvasjon. Kristen levemåte er visst en evig fest, med Gud som festens midtpunkt. Jeg takker fint nei og lever greit i mitt eget troløse selskap.

I slutten av arrangementet gikk det halvfylte auditoriet sammen i en bønn, og de rutinerte lagsmedlemmene foldet hendene sine. Jeg innså først da at jeg trolig var en av de eneste skeptiske til stede. Bønnens budskap var likevel treffende, da nøkkelordene «sinnsro» og «visdom» var noe jeg lengtet etter.

Skepsisuka levde opp til navnet sitt på i alle fall én måte. Jeg forlot nemlig mer skeptisk enn jeg kom. Én ting ble imidlertid klart for meg: Gud er ingen festbrems for de som er med på festen.

Emil Kvebæk Øvretveidt
anmeldelser@universitas.no

Film:

En historie om makt

Et tips for deg med kjærlighetssorg eller andre bekymringer. *No Other Land* gjør problemene dine ubetydelige og grunnløse.

No Other Land

Hva: Dokumentar
Hvem: Basel Adra, Yuval Abraham, Rachel Szor, Hamdam Balal

Under Oscar-utdelingen i mars ble *No Other Land* kåret til beste dokumentarfilm. Det er kanskje ikke så rart, for den palestinske dokumentaren er kanskje årets mest gripende film, og river selv den mest hardbarkede i hjertet. Filmen hadde verdenspremiere i februar 2024, og har siden den gang ikke bare bevart sin aktualitet, men dessverre også økt den. Det er første gang noensinne at en Palestinsk film vinner en Oscarpris.

Filmen handler om Basel Adra, en palestinsk aktivist fra barndommen av, som kjemper imot og dokumenterer den marerittaktige virkeligheten for befolkningen i området Masafar Yatta på Vestbredden. Han startet som 15-åring, utstyrt kun med et kamera og et uttømmelig mot. Det som gjør filmen spesiell, er hvordan hele

dens eksistens aktivt utfordres, og hvordan skapernes levebrød, familie og utstyr konstant er i fare.

Gjennom forferdelige scener ser man bulldosere som pulveriserer familiehjem mens barn gråter, traktorer som ødelegger en families baderom, og familier tvunget til å kripe i huler mens de forsøker å gjenoppbygge hjemmene sine om natten. Det skjer parallelt med IDF-soldater, som uten snev av medlidenhet deltar – fordi de har «rettsordenen på sin side». Tittelen *No Other Land* stammer fra den hjerteskjærende scenen av en kvinne i desperasjon, som fortvilet spør: Hvor skal vi dra? Hjemmene har vært i familien i generasjoner, vi har «no other land».

Gjennom filmen stilles palestinerne overfor et umulig dilemma: Skal de bli og leve under uutholdelige forhold, eller gi opp og forlate sine hjem?

Bevisene fra okkupasjonen mot Vestbredden presenteres av den israelske journalisten Yuval Abra-

ham, som til dels også er hovedkarakter og aktivt tar del i kampen, den palestinske filmskaperen og bonden Hamdan Ballal, og den israelske filmfotografen Rachel Szo.

Gjennom tilsynelatende autentiske og korte samtaler utforskes maktbalansen mellom aktivist Adra og Abraham subtilt, der Adras bevegelsesfrihet er begrenset, mens Abraham kan kjøre bort om natten. Palestinerne har grønne bilskilt, israelerne gule, og på samme måte forskjellsbehandles hovedkarakterene, samt andre i kraft av deres nasjonale tilhørighet.

Selv om flere har kritisert filmen, kalt den for antisemittisk, og gratulert «Hamas for deres Oscar», gir den et ærlig og upartisk blikk fra et palestinsk perspektiv.

Adra og Abraham gir oss en forståelse og historie om makt, håpløshet, undertrykkelse, sorg og smerte. Likevel tilbyr filmen en rørende versjon for hva som *kan være*, hvor israelere og palestinere

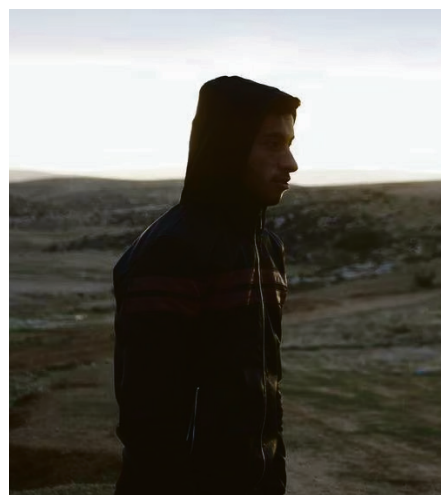

FOTO: NORSK FILMDISTRIBUSJON

jobber sammen i rettferdighetens navn, mot en verden der begge sider er frie.

Dokumentaren anbefales for alle, men kanskje spesielt til en som opplever livet, studier, kjærligheten eller annet som strevsomt eller tungt. For når filmskaperne viser fram virkeligheten fra sin rå og autentiske side, føles ens problemer edruelige og nøkterne sammenlignet med palestinernes håpløse kamp.

Edvin Velle
anmeldelser@universitas.no

Ukas advarsel

Kulturkalender uke 16

16/3 Prinsen platemesse

Tilhører du den marginale gruppen som fortsatt samler vinylplater, som insisterer på å svi av tusener av kroner fordi «lydkvaliteten på plater er simpelthen overlegen»? Havner du i lettere psykose om du får fingrene i en obskur B-side av Sonic Youth? I så tilfelle bør du få med deg Prinsen Platemesse på Folk. Det blir dyrt, gubbete og antageligvis også ganske hyggelig stemning når de tilreisende selgerne børster støv av platesamlingene sine og åpner for høyeste bud. Vel møtt, din nørd!

Hvor: Folk
Når: 16. mars kl. 13-17

FOTO: FOLK I STORGATA

15/3 Sopranos-quiz for viderekomne

Tv-serien blir gjerne trukket frem som blant de beste gjennom tidene (selvfølgelig trygt plassert bak *The Wire*), men hvor mye vet du egentlig om de italiensk-amerikanske «wise-guys»? Vegar Tryggvaseid har sett Sopranos drøye fjorten ganger, og arrangerer «Nord-Europas vanskeligste Sopranos-quiz». På forhånd kan det være lurt å memorere Carmelas pikenavn, Paulies dialoger («I guess you could call that a dick. Hehe») og ikke minst Furios alternative yrkeskarriere etter endt innspilling. Og hvorfor bruker ikke Tony shorts i sesong fire? Kvissen er for øvrig helt gratis.

Hvor: Nieu Scene
Når: 15. mars kl. 16

15/3 Brat club night på SALT

Du trodde kanskje *brat*-summer var en forslitt frase, en for lengst utdødd sommertrend? Så feil kan man altså ta. Ikke bare kommer Charli til Øya, men Salt arrangerer også Brat Club Night. Der loves det boiler-room med alt-pop og hyperpop, samt all musikk som er cunt (!) og brat. Jaja.

Hvor: SALT
Når: Lørdag 15. mars kl. 22-02

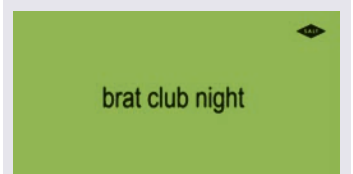

FOTO: SALT

En hoppende fyllefest

I denne ukens avis kan du lese om en students deltagelse i ski-VM i Trondheim. Ad Notam-redaksjonen har i den anledning presset skinnvesten over mariusgensen og tatt turen nordover for en stemningsrapport blant det stilige publikumet i Granåsen.

– Alt leder jo opp mot hyling av Lindvik på Torget etterpå, kommer det gneldrende fra May-Britt (52). I det hun nevner Marius Lindvik velter venninnen flirende mot redaksjonen, slår tannen inn i intervjuoptakeren og blør over Ad Notams klær.

– Det gjoekke noe at jeg sølte! Er det en ting norske skiløpere kan, så er det klær, blunker venninnen lurt.

Fortumlet forlater redaksjonen de røpete damene. Håpet om en innholdsrik stemningsrapport og kanskje nye klær stiger imidlertid når en jovial, dog

brisen NTNU-gutt tar ordet.

– HÆ? Oja, stemninga? Du veit med VM, det e god sport, god stil, og godt i glasset, sier Jo (28), og retter ukomfortabelt på en særdeles tetsittende drakt.

– Har jo vært litt ekstra kult i år med produksjon av skreddersydd after-skidress på høygir, forteller han, og peker mot en travel skikkelse i skogbrynet.

– Norsk skisport har de beste skredderne. Men du vet, skreddere er så sjenerte for tiden, så det er ikke sikkert han vil hilse, ler han og spanderer en øl.

Når skredderen får øye på Ad Notam får han imidlertid ræva i gir, skiene på bena og drakten igjen, og flakser plutselig elegant vekk fra åstedet slik at snøfokket legger seg over den slitte symaskina.

avMitcho

Ukas studentvin

GEOMETRISK OG GREI: Ukas studentvin er en hvitvin fra Spania laget av den ukjente, men tydeligvis *trendy*, Albariño druen. Denne hvitvinen med et veldig langt navn har forkledd seg i en veldig kul hipster-etikett, og oser avanserte smakspalletter og selvsikkerhet. Men når vinen treffer glasset og dens lukt minner om søt plomme og vårluft, blir undertegnede avskrekket. Vinen er lett og balansert, og har en anelse av mineraler i smaken som gir vinen en mer firkantet enn rund smaksprofil. Men dette er en god type firkantsmak, altså. Vinen kan tenkes å virkelig heve de ellers litt usellige måltidene som fiskepinner, fiskepudding eller fryst First Price fiskekuber, eller som en siste litens bursdagsgave til folk som syntes utsiden teller like mye som innsiden.

Vinurderingen skjer vanligvis i samråd med redaksjonen i Universitas.

Terras Gauda Abadía de San Campio Albariño 2023

Pris: 189,90 kroner
Land: Spania
Alkohol: 12 prosent

Freyja Eikrem Ims, vinanmelder i Universitas

Vi spør

av Harrytass

ILLUSTRASJON: JONAS SANDBOE

Pandemisk idyll

I Universitas denne uken kan du lese om at det er fem år siden koronapandemien snudde hverdagen på hodet og førte studenttilværelsen ut av kurs. Vi spør redaksjonen savner egentlig å lage surdeigsbrød, slippe håndhilsning og å ha fest med maks ti gjester der alle viser hverandre den nyeste Tik-Tok-dansen de har lært seg. Derfor har vi snakket med Folkehelseinstituttet (FHI) for å forhøre oss om muligheten for å gjenskape pandemiens idyll.

– Hei! Snakker jeg med selveste FHI?
– Ja det gjør du.
– Så hyggelig! Lenge siden vi har hørt fra dere, eller?
– ...
– Savner du Koronapandemien?
– Hæ?! Haha ehh.. nei??
– Ikke?
– Nei, selvfølgelig ikke.
– Hmm. Jeg lurte nemlig på, hvis jeg hadde, hypotetisk sett, spist en flaggermus, ville vi måttet ha en ny lockdown da?
– Hvis du hva?
– Hadde spist en flaggermus? Hypotetisk sett altså.
– Jeg tror ikke det nei.
– Nei, okei.
– Hv-
– Det var vel litt usikkert om viruset hadde blitt laget i en lab også,

du har kanskje tilgang på oppskriften? Eller en slik lab?
– Ehh, nei? Hva mener du?
– Neivel, så du kan ikke hjelpe meg da?
– Med hva?
– Med å lage et virus?
– Nei.
– Vi kunne framprovosert en ny pandemi?
– Tror nok ikke det.
– Søren.
– Hvordan det?
– Jeg synes nemlig det var så behagelig med to metersregelen, er det noe mulighet for at vi kan gjeninnføre bare den? Du kan si det er for sikkerhets skyld.
– Hehe, du kan jo velge å holde to meters avstand på eget initiativ kanskje?
– Joa, men jeg savner virkelig å

lage iskaffe og lære meg tiktok-danser også skjønner du, gjør ikke du?
– Mmmm, men du kan jo gjøre det uansett!
– Ja? Det var bare så hyggelig med alle tiltakene! Jeg savner litt å bare kunne være alene, liksom...
– Du kan jo bare sette igang på Tik-Tok!
– Ja, du syns det?
– Absolutt!
– Vil du vurdere din stilling som pandemimaker?
– Haha.
– Pandemisk trollmann kanskje?
– Jeg er ikke trollmann nei.
– Vi får se, kanskje jeg blir Tik-Tok-kjendis, da skal jeg nevne deg i takketalen, vi snällast!

KVISS-CORBIN

- Hva er navnet på den nye strømstøtteavtalen som regjeringen har foreslått?
- Christian Stocker tok nylig over som forbundskansler, men i hvilket land?
- Hvor mange land må man minst gjennom for å komme seg fra Frankrike til Serbia?
- Hvilken by ligger lengst nord av Toronto og Berlin?
- Hvilken britisk monark regjerte i hele 63 år frem til sin død i 1901?
- Hva var kodenavnet for de alliertes invasjon av Normandie under andre verdenskrig?
- Hvilket grunnstoff har det kjemiske symbolet W og brukes ofte i glødelamper?
- Hvilken norsk artist slo gjennom med Faded i 2015?
- Hvilken etternavn har de tre i Beach Boys

- som er i slekt hverandre?
- Hvem er forfatteren som tilskrives verkene Odyseen og Illiaden?
- Hva heter den fiktive byen i The Simpsons?
- Hvilken TV-serie foregår i byen Hawkins i Indiana?
- Hvilket spill får nå sin første spillefilm med Norgespremiere 4. april?
- Hva heter hovedkarakteren i Matrix-serien?
- Hva er neologismer?
- Hva med oksymoron?
- Hvilken årstall er det snakk om? Bulgaria og Romania blir medlem av EU, Tony Blair går av som statsminister i Storbritannia, Apple lanserer den første iPhone, Google kjøper YouTube, Netflix lanserer sin første strømmetjeneste i USA, The Big Bang Theory

- debuterer, Amy Winehouse slipper albumet Back to Black, Baron Trump blir født og Boris Jeltsin dør.
- Landslagstrener for det norske hopplaget er nå suspendert etter hoppkandalen i ski-VM, men hva heter han?
- Andrea Berta har tatt over som sportsdirektør i en ny klubb etter at han skilte lag med Atlético Madrid, men for hvilken klubb?
- Hvilken fotballspiller er det snakk om? Han startet karrieren i Fluminense før han gikk til Porto, så Dynamo Moskva, der han fikk tuberkulose. Etter nesten å ha dødd startet han på nytt i Fluminense før han dro til AC Milan, PSG og Chelsea før han dro tilbake til Fluminense.

av Gabriel Corbin-Arntzen, kvissmaster i Universitas

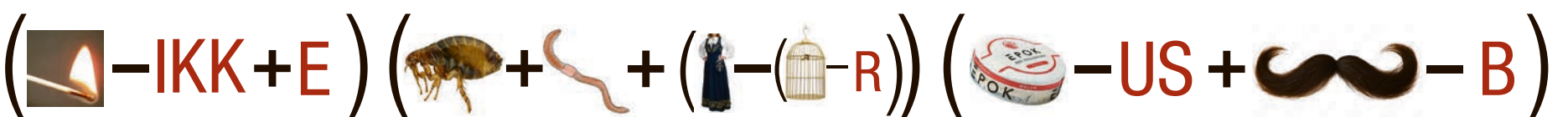
SVAR/DOM

- 0-4. Exphil på Bali:** Du kombinerer chille studier med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.
- 5-9. AST1010 – Astronomi:** Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.
- 10-14. Juss:** Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.
- 15-20. Honours: WOW!** Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

1. Norgesprts. 2. Østerrike. 3. 3 (Italia, Slovenia og Kroatia). 4. Berlin (52-52 grader mot Toronto 43,67 grader). 5. Dronning Victoria. 6. Operasjon Overlord. 7. Wolfram (Tungsten). 8. Alan Walker. 9. Wilson. 10. Homer. 11. Springfield. 12. Stranger Things. 13. Minecraft. 14. Neo. 15. Nyord. 16. En språkfigur som kombinerer to motsetninger (F.eks. levende død). 17. 2007. 18. Magnus Brevig. 19. Arsenal. 20. Thiago Silva.

Rebus

av Nordavinden

HINT: Kjøp brukte ølglass istedenfor å stjele! Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Våryrhet» Det klarte Arntzen og Stefanzen, Berivan Rostami, ola og jøgge, Master CHICS og Ozzybozzy, Vickiminaj, SimonTheShyGuy og Viktor, resten av immun.